

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till
lagar om säkerhet och utsläppskrav i fråga om vissa
fritidsbåtar och om ändring av sjötrafiklagen**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att det skall stiftas en lag om säkerhet och utsläppskrav i fråga om vissa fritidsbåtar.

Syftet med den föreslagna lagen är att skydda säkerheten och hälsan för människor samt egendom och miljön från farliga egenskaper hos fritidsbåtar, vattenskotrar och deras utrustning samt från avgasutsläpp och buller från motorer i fritidsbåtar och vattenskotrar.

I lagen föreslås bestämmelser om krav på planering och byggande av fritidsbåtar, vattenskotrar och deras utrustning samt avgasutsläpp och buller från motorer som driver fritidsbåtar och vattenskotrar samt om bedömning och påvisande av överensstämmelse. Genom propositionen genomförs Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktivet om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar i fråga om fritidsbåtar. I lagen tas samtidigt in sådana bestämmelser som för närvarande finns i förordningen om fritidsbåtars säkerhet och som enligt grundlagen hör till nivån för lag. Närmare

bestämmelser om de krav som ställs på produkterna och om bedömning av överensstämmelse med kraven skall utfärdas genom förordning av statsrådet.

I lagen föreslås också bestämmelser om marknadstillsyn som gäller fritidsbåtar och övriga produkter som nämns ovan. I lagen föreskrivs vilka befogenheter och tillsynsmetoder som gäller för Sjöfartsverket när det övervakar produkterna. Dessutom föreskrivs om skyldigheterna för tillverkaren och den auktoriserade representanten samt för den som ansvarar för utsläppande på marknaden. Bestämmelserna baserar sig på motsvarande bestämmelser i lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet. I lagen bestäms också om tullmyndighetens skyldigheter i anslutning till tillsynen samt om polisens skyldighet att lämna handräckning.

I sjötrafiklagen föreslås ändringar som föranleds av den nya lagen.

Lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING.....	2
ALLMÄN MOTIVERING	4
1. Inledning	4
2. Nuläge	4
2.1. Lagstiftning och praxis.....	4
2.2. Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i utlandet och i EU	6
2.3. Bedömning av nuläget	7
3. Målsättning och de viktigaste förslagen.....	7
3.1. Målsättning	7
3.2. De viktigaste förslagen.....	7
4. Propositionens konsekvenser	8
4.1. Ekonomiska konsekvenser	8
4.2. Konsekvenser för myndigheterna.....	10
4.3. Konsekvenser för miljön.....	10
5. Beredningen av propositionen	10
6. Samband med internationella förpliktelser.....	11
DETALJMOTIVERING	11
1. Lagförslag	11
1.1. Lagen om säkerhet och utsläppskrav i fråga om vissa fritidsbåtar	11
1 kap. Allmänna bestämmelser	11
2 kap. Produkters överensstämmelse med kraven	13
3 kap. Bestämmelser om marknadstillsyn	18
4 kap. Särskilda bestämmelser	22
1.2. Sjötrafiklagen	23
2. Närmare bestämmelser och föreskrifter	24
3. Ikraftträdande	24
4. Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning.....	24
LAGFÖRSLAGEN.....	25
om säkerhet och utsläppskrav i fråga om vissa fritidsbåtar.....	26
om ändring av sjötrafiklagen	37
BILAGA 1.....	38
PARALLELLTEXT.....	38
om ändring av sjötrafiklagen	38

BILAGA 2.....	39
FÖRORDNINGSUTKAST.....	39
om säkerhet och buller i fråga om fritidsbåtar och vattenskotrar samt om buller	
och avgasutsläpp från motorer som installeras i fritidsbåtar och på vattenskotrar	
.....	39

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

Bestämmelser om kraven som gäller fritidsbåtar finns för närvarande i sjötrafiklagen (463/1996) och i förordningen om fritidsbåtars säkerhet (464/1996), nedan förordningen om fritidsbåtar. Bestämmelserna baserar sig på Europaparlamentets och rådets direktiv 94/25/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar i fråga om fritidsbåtar, nedan direktivet om fritidsbåtar. Fritidsbåtar är minst 2,5 och högst 24 m långa båtar som är avsedda för sport- och fritidsändamål.

Bestämmelser om fritidsbåtars och deras utrustnings överensstämmelse med kraven finns huvudsakligen i förordningen om fritidsbåtar.

Direktivet om fritidsbåtar ändrades år 2003, då direktivet började omfatta även vattenskotrar samt motorer som driver fritidsbåtar och vattenskotrar. Den nationella lagstiftningen bör ändras för att ändringen av direktivet skall genomföras. Eftersom förordningen om fritidsbåtar innehåller bestämmelser som enligt den nuvarande grundlagen skall tas in i lag och eftersom det för en tydlig lagstiftning är befogat att sjötrafiklagen är en allmän lag som gäller alla farkoster, föreslås i denna proposition att det skall stiftas en ny lag om säkerhet och utsläppskrav i fråga om vissa fritidsbåtar, nedan lagen om fritidsbåtar.

I den nya lagen finns bestämmelser som hör till området för lag och som föranleds av genomförandet av direktivet om fritidsbåtar och direktivet om ändring av direktivet om fritidsbåtar. I lagen finns dessutom bestämmelser om marknadstillsyn i fråga om fritidsbåtar och andra produkter som avses i direktivet om fritidsbåtar. Avsikten är också att förordningen om fritidsbåtar skall

upphävas och att närmare bestämmelser om överensstämmelse med kraven och bedömning av överensstämmelse skall utfärdas genom en ny förordning av statsrådet som föreslås träda i kraft samtidigt som den nya lagen.

2. Nuläge

2.1. Lagstiftning och praxis

Fritidsbåtars och övriga farkosters överensstämmelse med kraven

Sjötrafiklagen trädde i kraft den 1 juli 1996. Syftet med lagen är såväl att främja säkerheten inom sjötrafiken som att förebygga olägenheter som användningen av farkoster kan orsaka miljön och i övrigt. I sjötrafiklagen finns bestämmelser som gäller dem som färdas på vatten, farkoster och deras utrustning samt färd med farkoster.

Sjötrafiklagen tillämpas på farkoster. Med farkoster avses färdmedel och anordningar som har kontakt med vattnet och som är avsedda för färd på vatten. Tillämpningsområdet för lagen omfattar förutom traditionella båtar också t.ex. vattenskotrar och svävare. På fartyg som används för handelssjöfart tillämpas sjötrafiklagen dock bara till den del det inte bestäms särskilt om dem i sjölagen (674/1994), lagen om tillsyn över fartygssäkerheten (370/1995) eller någon annanstans i lag.

Bestämmelser om krav på farkoster och deras utrustning finns i sjötrafikförordningen (124/1997) och i sjöfartsstyrelsens beslut av den 23 april 1997 om farkosters utrustning. Närmare bestämmelser om krav på fritidsbåtar och deras utrustning har utfärdats genom förordningen om fritidsbåtar.

Förordningen om fritidsbåtar har utfärdats

för genomförandet av direktivet om fritidsbåtar. I förordningen finns bestämmelser om bl.a. bedömning av överensstämmelse och anmälda organ, utsläppande på marknaden och ibruktagande av fritidsbåtar och viss utrustning, väsentliga krav, förevisande, delvis färdigställda fritidsbåtar, enstaka utrustning och CE-märkning.

Marknadstillsyn

I 23 § i sjötrafiklagen sägs att den allmänna tillsynen över att sjötrafiklagen iakttas ankommer på Sjöfartsverket. I 12 § i förordningen om fritidsbåtar föreskrivs dessutom att Sjöfartsverket utövar tillsyn över efterlevnaden av förordningen.

I sjötrafiklagen och förordningen om fritidsbåtar finns bara några bestämmelser som direkt gäller marknadstillsyn. Enligt 10 § i sjötrafiklagen har statsrådet efter att ha hört tillverkaren eller importören rätt att förbjuda eller begränsa importen, tillverkningen, marknadsföringen och användningen av en farkost eller dess motor, utrustning eller tillbehör, om det finns grundad anledning att misstänka att farkosten, motorn, utrustningen eller tillbehöret kan äventyra personers, föremåls eller miljöns säkerhet eller hälsan. Möjligheten har dock aldrig använts i praktiken.

Enligt 11 § 1 mom. i förordningen om fritidsbåtar kan Sjöfartsverket vidta åtgärder för begränsning eller förbud av utsläppandet på marknaden av en fritidsbåt eller dess utrustning eller för återkallelse av försäljningstillståndet, om tillverkaren eller dennes representant inom gemenskapen inte iakttar de föreskrifter som Sjöfartsverket har meddelat och som gäller felaktig CE-märkning. Möjligheten har använts för muntliga uppmaningar att vidta åtgärder. I brist på noggrannare tillsynsmetoder har Sjöfartsverket dock inte kunnat vidta andra åtgärder om uppmaningen inte har följts.

De ovan nämnda marknadstillsynsbestämmelserna anknyter till genomförandet av direktivet om fritidsbåtar. Det bör beaktas att även om det inte finns bestämmelser om egentliga

marknadstillsynsmetoder i direktivet om fritidsbåtar anses genomförandet av direktivet förutsätta att nationella marknadstillsynsmyndigheter har effektiva metoder för att utföra tillsynen. De åtgärder som förutsätts av nationella marknadstillsynsmyndigheter beskrivs t.ex. i de av Europeiska gemenskapernas kommission utfärdade riktlinjerna för genomförandet av direktiv som grundar sig på den nya metoden och helhetsmetoden.

Trots de ovan nämnda marknadstillsynsskyldigheterna har Sjöfartsverket enligt nuvarande lagstiftning inte haft tillsynsmetoder för att genomföra marknadstillsyn i praktiken och bestämmelserna har därför inte i praktiken fungerat så som avsetts. Bestämmelserna kan fortfarande inte anses vara tillräckliga för att genomföra tillsynsskyldigheter enligt direktivet om fritidsbåtar.

Lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet (75/2004) trädde i kraft den 16 februari 2004. Av 2 och 12 § i lagen följer att Sjöfartsverket vid tillsynen över konsumtionsvaror skall iakta de bestämmelser i lagen som gäller näringsidkarnas skyldigheter samt tillsynsmyndigheternas befogenheter och rättigheter. Ett villkor för detta är att det inte i annan lagstiftning finns bestämmelser genom vilka minst samma säkerhetsnivå uppnås. I regeringens proposition med förslag till ändring av lagstiftningen om allmän produktsäkerhet (RP 127/2003 rd) betonas dock att lagstiftningen om säkerhetsfrågor inom olika sektorer bör kompletteras så att den motsvarar lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet. Dessutom gäller att bestämmelserna i den nämnda lagen är tillämpliga bara när det är fråga om konsumtionsvaror.

Den bristfälliga regleringen av Sjöfartsverkets ställning som den myndighet som utövar marknadstillsyn har vållat många praktiska problem. Enligt den gällande sjötrafiklagen är den enda tillsynsmetoden att statsrådet kan förbjuda import, tillverkning, marknadsföring och användning eller begränsa den. För att statsrådet skall fatta ett sådant beslut skall det vara grundad

anledning att misstänka att det finns fara för säkerheten för personer, egendom eller miljön eller hälsan. De problem som förekommer i praktiken uppfyller dock vanligen inte det ovan nämnda kravet. Sjöfartsverket förfogar inte över några effektiva marknadstillsynsmetoder i händelse av mindre brister, t.ex. när det uppdagas att ägarens instruktionsbok eller försäkran om överensstämmelse saknas.

Avseende har också fästs vid att det i den nationella lagstiftningen bestäms inte om tullmyndighetens skyldighet att övervaka importen av fritidsbåtar. Även om tullmyndigheten med stöd av rådets förordning (EEG) nr 339/93 om kontroll av att produkter som importeras från tredje land är i överensstämmelse med reglerna för produktsäkerhet övervakar importen av produkter från tredje land, har tullmyndighetens skyldighet att övervaka fritidsbåtar ansetts vara oklar då det inte finns en särskild bestämmelse om den i den nationella lagstiftningen. Situationen är problematisk, eftersom fritidsbåtar kommer in på den finska marknaden också från länder utanför Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. På grund av avsaknaden av tillsyn förekommer illegal import i viss utsträckning och båtar förs in i landet utan den CE-märkning som krävs.

2.2. Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i utlandet och i EU

Direktivet om fritidsbåtar gavs den 16 juni 1994 och trädde i kraft fullt ut i juni 1998 efter en övergångsperiod på fyra år. Syftet med direktivet är att avreglera de tekniska handelshindren genom att förenhetliga lagstiftningen i de olika medlemsstaterna till den del lagstiftningen gäller säkerhetskraven på fritidsbåtar.

I direktivet om fritidsbåtar finns bestämmelser om bl.a. väsentliga säkerhetskrav i fråga om fritidsbåtar och deras utrustning, bedömning av överensstämmelse, anmälda organ och CE-märkning. I direktivet förutsätts också att medlemsstaterna skall vidta provisoriska åtgärder för att begränsa eller förbjuda att

fritidsbåtar eller deras utrustning släpps ut på marknaden och används, om dessa produkter kan äventyra säkerheten och hälsan för människor eller medföra fara för egendom eller miljön.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/44/EG om ändring av direktiv 94/25/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar i fråga om fritidsbåtar, nedan ändringen av direktivet om fritidsbåtar, gavs den 16 juni 2003. Genom ändringen utvidgades direktivet om fritidsbåtar till att också gälla vattenskotrar för att de tekniska handelshindren för dessa skulle kunna avregleras. I direktivet intogs dessutom bestämmelser om begränsning av avgasutsläpp och buller från fritidsbåtar och vattenskotrar och motorer som driver dem.

Begränsningen av avgasutsläpp och buller bottnar i en oro för hur avgasutsläpp, buller och partikelformiga utsläpp påverkar människors hälsa och miljön. Avgasutsläpp från fritidsbåtar förorenar både luften och vattnet. Även om utsläppen från fritidsbåtar är myck- ket små jämfört med de samlade utsläppen från större utsläppskällor, bör det beaktas att fritidsbåtar vanligen används i goda väderförhållanden och huvudsakligen under veckoslut. Mängden utsläpp kan då tidvis bli avsevärd. Till de allvarliga olägenheterna av miljöbuller hör störande och irriterande konsekvenser för människor. Ljudlösa rekreatiomsområden är en viktig och sällsynt naturresurs som bör skyddas. Eftersom motorbåtar ofta används på rekreatiomsområden, händer det lätt att båtarna orsakar bullerolägenheter. På områden som i vanliga fall präglas av lugn kan sporadiskt buller också störa det känsliga djurlivet. Det har konstaterats att i synnerhet vattenskotrar och andra anordningar av motsvarande typ är skadliga för vilda djur på grund av den höga hastigheten, de oförutsedda rörelserna och det buller de orsakar. Eftersom vattenskotrarna och motsvarande anordningar är små och lätta att styra kan man ta sig ut på avlägset belägna områden och låga vatten med dem. Fiskar och vilda djur häckar och fortplantar sig ofta på sådana platser.

Begränsningarna bottnar dessutom i att

några medlemsstater redan tidigare hade gällande bestämmelser om begränsning av buller och avgasutsläpp från fritidsbåtar, vattenskotrar och motorer som driver dem. Det väcktes misstankar om att bestämmelserna skulle påverka den fria rörligheten för produkterna och utgöra handelshinder inom Europeiska gemenskapens område.

Direktivet om fritidsbåtar har dessutom ändrats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 om anpassning till rådets beslut 1999/468/EG av de bestämmelser i rättsakter som omfattas av förfarandet i artikel 251 i EG-fördraget som avser de kommittéer som biträder kommissionen när den utövar sina genomförandebefogenheter. I förordningen finns bestämmelser om vissa ändringar i kommittéförfarandet som regleras i artikel 6 i direktivet om fritidsbåtar.

I andra medlemsstater inom Europeiska unionen har direktivet om fritidsbåtar i regel genomförts nationellt så att också marknadstillsynsmyndigheterna har specificerats i lagstiftningen samt deras rättigheter och skyldigheter.

2.3. Bedömning av nuläget

Direktivet om fritidsbåtar har nästan i sin helhet genomförts nationellt genom förordningen om fritidsbåtar. I förordningen finns sådana bestämmelser som enligt den nuvarande grundlagen skall utfärdas genom lag. På lagnivå finns inte några grundläggande bestämmelser om väsentliga krav, bedömning av överensstämmelse med kraven, CE-märkning eller anmälda organ, vilket inte är förenligt med 80 § 1 mom. i grundlagen, där det sägs att bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter skall utfärdas genom lag.

Bestämmelserna om tillsynsmyndigheten och marknadstillsynen är bristfälliga både i sjötrafiklagen och i förordningen om fritidsbåtar. Sjöfartsverket förfogar inte över några faktiska tillsynsmetoder. Sjöfartsverkets inspektörer har inte heller möjlighet att begära handräckning av polisen när det skulle behövas för ett tillsynsuppdrag.

Det har dessutom upplevts som ett problem att det i nuvarande lagstiftning inte bestäms om tullmyndighetens skyldighet att övervaka importen av fritidsbåtar. För effektiv marknadstillsyn är det således nödvändigt att ta in bestämmelser om saken på lagnivå.

Ändringen av direktivet om fritidsbåtar förutsätter vissa ändringar av bestämmelserna om produkternas överensstämmelse med kraven och bedömning av överensstämmelse. I definitionen av direktivet om fritidsbåtar bör också Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 beaktas även om den inte i sak påverkar innehållet i lagstiftningen.

3. Målsättning och de viktigaste förslagen

3.1. Målsättning

Syftet med denna proposition är att ändra den nationella lagstiftningen så att den motsvarar kraven enligt ändringen av direktivet om fritidsbåtar. Meningen är att höja nivån på säkerheten hos fritidsbåtar och andra produkter som avses i direktivet om fritidsbåtar och att höja nivån på miljöskyddet. Avsikten är att i samband med ändringarna anpassa de gällande bestämmelserna om saken så att de svarar mot kraven enligt grundlagen. Avsikten är dessutom att skapa klarhet i lagstiftningens struktur.

Propositionen syftar till att förtydliga Sjöfartsverkets roll som marknadstillsynsmyndighet och ställa effektiva marknadstillsynsmetoder till dess förfogande, vilket också för sin del främjar säkerheten i fråga om fritidsbåtar och andra produkter.

3.2. De viktigaste förslagen

I denna proposition föreslås att det skall stiftas en ny lag om säkerhet och utsläppskrav i fråga om vissa fritidsbåtar. De bestämmelser som enbart gäller fritidsbåtar och vattenskotrar avskiljs då från sjötrafiklagen. Bestämmelser som gäller alla farkoster kommer därmed att finnas i

sjötrafiklagen och specialbestämmelser som gäller fritidsbåtar och vattenskotrar kommer att finnas i en egen lag, vilket är ändamålsenligt för en tydlig lagstiftning.

I den föreslagna lagen finns nationella bestämmelser som föranleds av genomförandet av direktivet om fritidsbåtar och ändringen av direktivet om fritidsbåtar samt bestämmelser om marknadstillsyn över produkter som omfattas av lagen. Så som förutsätts i ändringen av direktivet om fritidsbåtar gäller bestämmelserna förutom fritidsbåtar också vattenskotrar, viss utrustning samt motorer som driver fritidsbåtar och vattenskotrar.

I lagen föreslås grundläggande bestämmelser om produkternas överensstämmelse med kraven. Med produkter avses i enlighet med direktivet om fritidsbåtar fritidsbåtar, delvis färdigställda fritidsbåtar, vattenskotrar, motorer och utrustning. Med produkter avses dessutom båtar och motorer i sådana fall då de har genomgått omfattande ombyggnad eller omfattande motorförändringar. I lagen skall tas in bestämmelser om väsentliga krav och bedömning av överensstämmelse samt om CE-märkning och anmälda organ.

Det föreslås att Sjöfartsverkets tillsynsuppgifter och tillsynsmetoder skall specificeras på lagnivå. Bestämmelserna om tillsyn över utsläppandet på marknaden och ibruktagandet motsvarar i hög grad bestämmelserna om myndigheternas befogenheter och rättigheter i lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet.

Dessutom föreslås bestämmelser om nya skyldigheter för tillverkaren, den auktoriserade representanten och den som ansvarar för utsläppandet på marknaden. Dessa skall bl.a. underrätta Sjöfartsverket om de får kännedom om att en produkt kan äventyra säkerheten eller hälsan för människor eller medföra fara för egendom eller miljön samt i samband med marknadsföringen informera konsumenter om riskerna med en produkt.

I lagen föreslås en bestämmelse om tullmyndighetens tillsynsskyldighet när det gäller import av produkter från länder utanför Europeiska unionen och Europeiska

ekonomiska samarbetsområdet. För det praktiska genomförandet av tillsynen föreskrivs polisen skyldighet att ge Sjöfartsverket och tullmyndigheten handräckning för utförandet av de uppdrag som föreskrivs i den föreslagna lagen eller med stöd av den.

Samtidigt med denna proposition har det beretts en förordning av statsrådet som innehåller delvis samma bestämmelser som den gällande förordningen om fritidsbåtar, bortsett från de bestämmelser som enligt förslaget skall tas in i lagen. Genom statsrådets förordning genomförs också närmare bestämmelserna om vattenskotrar samt avgasutsläpp och buller i ändringen av direktivet om fritidsbåtar. Avsikten är att statsrådets förordning skall sättas i kraft samtidigt som de lagförslag som ingår i denna proposition. Det föreslås att den gällande förordningen om fritidsbåtar upphävs.

I sjötrafiklagen föreslås ändringar som föranleds av den nya lagen.

Enligt 18 och 27 § i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) hör de bestämmelser som föreslås i propositionen till landskapets lagstiftningsbehörighet.

4. Propositionens konsekvenser

4.1. Ekonomiska konsekvenser

Konsekvenser för den offentliga ekonomin

Utförandet av de nya uppgifter som föreskrivs i den föreslagna lagen ökar både Sjöfartsverkets och tullmyndighetens uppgifter.

I EG-lagstiftningen förutsätts att medlemsstaterna utövar marknadstillsyn. Ändringarna i direktiven om det nya metoden kommer att skärpa kraven på och omfattningen av tillsynen. När det gäller marknadstillsynen kan det också hänvisas till SOGS-arbetsgruppens (Senior Officials Group of Standardization and Conformity Assessment Policy) rapport (N426, 26.10.2001), där kommissionen föreslår att tillsynen över varje direktiv skall utövas av 1–3 personer per en miljon invånare i medlemsstaterna. Finlands satsningar på

marknadstillsyn bör också ställas i proportion till att Finland är det båtätaste landet i världen. I Finland finns det en båt per sju personer.

Om tillsynsmyndigheten inte har tillräckliga resurser för att upprätthålla en hög tillsynsnivå blir följden att säkerheten äventyras både nationellt och på den inre marknaden, samtidigt som det öppnas möjligheter för ohederlig konkurrens.

Sjöfartsverkets befintliga resurser räcker inte ens för närvarande för att utöva den tillsyn som ankommer på det, utan för att utföra tillräcklig tillsyn av fritidsbåtar behövs ett extra årsverke. Om till exempel en fritidsbåt har brister som inte är ringa kan en undersökning av riktigheten av bedömningen av överensstämmelse med kraven, en kontroll av båten och andra tillsynsåtgärder ta i genomsnitt 100 timmar i anspråk. Sjöfartsverket utreder tiotals fall per år. För att tillsynen skall vara effektiv måste ett större antal båtar undersökas än för tillfället. De föreslagna bestämmelserna om marknadstillsyn ökar arbetsbördan även för fritidsbåtarnas vidkommande. Dessutom medför de nya produkter som skall omfattas av tillsynen ett resursbehov på ytterligare ett årsverke vid Sjöfartsverket. Det totala resursbehovet vid Sjöfartsverket är således två årsverken. Lönekostnaderna för ett årsverke rör sig kring 55 000 euro per år och då de totala kostnaderna är ca 70 000 euro, uppgår de sammanlagda kostnaderna för två årsverken på årnivå till ca 140 000 euro. Kostnaderna för år 2005 är sammanlagt ca 70 000 euro.

Den föreslagna lagen medför extra uppgifter även för tullmyndigheten då det skall bestäms att tullmyndigheten övervakar import av produkter från tredje länder. Eftersom det i praktiken handlar om stickprovsmässiga kontroller av CE-märkning och dokument och proven fördelas mellan tullmyndighetens olika verksamhetsställen, uppskattar man i detta skede att uppgifterna kan skötas med nuvarande resurser.

I 32 § i den föreslagna lagen bestäms om avgifter som skall tas ut för tillsynen. Enligt paragrafen kan Sjöfartsverket bestämma att tillverkaren, den auktoriserade representanten

eller den som ansvarar för utsläppandet på marknaden skall betala Sjöfartsverket en avgift enligt det självkostnadsvärde som avses i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) för de inspektioner som är nödvändiga efter det att Sjöfartsverket har vidtagit tillsynsåtgärder som avses i 22—30 §. Närmare bestämmelser om offentligrättsliga avgifter enligt självkostnadsvärdet finns i 3 § i kommunikationsministeriets förordning om Sjöfartsverkets avgiftsbelagda prestationer (1399/2004). Enligt paragrafen är timdebiteringen för inspektioner av fartyg i inrikestrafik och fiskefartyg 138 euro för den första, påbörjade arbetstimmen och 69 euro för varje därefter påbörjad halv arbetstimme. Avsikten är att till förordningen foga också avgifter som skall tas ut för inspektioner enligt den föreslagna lagen och att timdebiteringen skall vara i nivå med de ovan nämnda avgifterna. Det bedöms förekomma några inspektioner per år på vilka den föreslagna paragrafen kan tillämpas. Eftersom mängden produkter som skall övervakas ökar i och med den föreslagna lagen, är det i detta skede omöjligt att ge några närmare bedömningar av intäkten av avgifterna. Dessutom beror antalet inspektioner som utförs på det om Sjöfartsverket får tilläggsresurser. Med de befintliga resurserna bedöms intäkten av avgifterna vara under 10 000 euro per år. Om Sjöfartsverket använder två årsverken mer än för tillfället för marknadstillsynen, uppskattas intäkten vara högst 30 000 euro per år. I så fall skall de totala kostnaderna för statsekonomi vara 110 000 euro per år.

Sjöfartsverket använder för närvarande cirka ett årsverke för fritidsbåtarnas marknadstillsynen. En stor del består av myndighetsarbete, såsom information, instruktioner och marknadstillsynssamarbete i EU-medlemsstaterna, som inte faktureras.

Konsekvenser för näringslivet och hushållen

Införandet av de nya kraven i fråga om avgasutsläpp och buller medför kostnader för företagen till följd av de nya gränsvärdena, tids Tabellen för införandet och

verkställigheten av förfarandet för bedömning av överensstämmelse. Kostnaderna fördelas dock över en lång period. Dessutom gagnar harmoniseringen tillverkarna genom att dessa inte längre behöver tillverka motorer enligt kraven i olika medlemsstater. De nya bestämmelserna beräknas i praktiken ha bara mycket obetydliga konsekvenser för näringslivet, eftersom det i Finland knappast alls tillverkas några sådana motorer som omfattas av bestämmelsernas tillämpningsområde.

De nya kraven kommer sannolikt också att synas i någon mån i priserna på produkterna. Driftskostnaderna för båtmotorer enligt den nya tekniken är dock lägre, eftersom motorerna förbrukar mindre mängder bränsle.

4.2. Konsekvenser för myndigheterna

Den föreslagna lagen om fritidsbåtar ökar Sjöfartsverkets tillsynsuppgifter. Hittills har Sjöfartsverket bara övervakat att fritidsbåtar och viss utrustning stämmer överens med kraven. Den föreslagna ändringen utvidgar Sjöfartsverkets tillsynsskyldighet till att också gälla vattenskotrar samt motorer som driver fritidsbåtar och vattenskotrar. Antalet produkter som skall övervakas ökar betydligt jämfört med nuläget. Det beräknas att tillsynen kommer att omfatta ca 1 000 vattenskotrar och ca 20 000 motorer per år.

Den föreslagna lagen medför en precisering av tullmyndighetens uppgift att övervaka importen av produkter, eftersom det genom lagen bestäms att tullmyndigheten skall övervaka importen av produkter från länder utanför Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

4.3. Konsekvenser för miljön

Ändringen av direktivet om fritidsbåtar syftar till att främja en hållbar utveckling. Genom de nya bestämmelserna begränsas avgasutsläpp och buller från fritidsbåtar och vattenskotrar samt motorer som driver dem, vilket har positiva konsekvenser för miljön och människors hälsa. Konsekvenserna blir inte verkligt omedelbart, utan småningom i

takt med att gamla motorer byts ut till nya.

5. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid kommunikationsministeriet i samarbete med Sjöfartsverket.

Utlåtande om utkastet till proposition begärdes av justitieministeriet, inrikesministeriet, finansministeriet, handels- och industriministeriet, miljöministeriet, Sjöfartsverket, Konsumentverket, Tullstyrelsen, Statens tekniska forskningscentral, Båtbranschens Centralförbund Finnboat rf, Suomen Veneilyliitto - Finlands Båtförbund ry och Finlands Seglarförbund rf.

Följande instanser gav utlåtande: justitieministeriet, inrikesministeriets polisavdelning, finansministeriet, handels- och industriministeriet, miljöministeriet, Sjöfartsverket, Konsumentverket, Tullstyrelsen, Statens tekniska forskningscentral, Båtbranschens Centralförbund Finnboat rf och Suomen Veneilyliitto - Finlands Båtförbund ry. Remissinstanserna ansåg att propositionen var nödvändig. I synnerhet justitieministeriet, finansministeriet, Konsumentverket och Sjöfartsverket föreslog några preciseringar i propositionen. Den fortsatta beredningen av propositionen har utgått från utlåtandena.

Konsumentverket framförde också att Sjöfartsverkets marknadstillsyn borde vara mera omfattande än enligt förslaget. Konsumentverket föreslog bl.a. att all utrustning och alla små farkoster, såsom kanoter och kajaker, skulle börja omfattas av Sjöfartsverkets marknadstillsyn. Dessutom borde tillsynen också gälla återförsäljning av begagnade produkter samt uthyrning av produkter. Motiveringen är att Konsumentverket inte har den kompetens och de resurser som behövs för tillsynen.

Beredningen av propositionen har utgått från att lagstiftningen i fråga hänför sig till genomförandet av direktivet om fritidsbåtar. Därför motsvarar tillämpningsområdet för den föreslagna lagen räckvidden för direktivet. Även om ingenting i princip

hindrar att den nationella lagstiftningen om marknadstillsyn täcker en mera omfattande mängd produkter än vad som förutsätts i direktivet, anses det vara ändamålsenligt att den föreslagna lagen betraktas enbart som en lag för genomförandet av direktivet. Dessutom bör den föreslagna lagen sättas i kraft så snart som möjligt, och en beredning av de av Konsumentverket föreslagna ändringarna skulle avsevärt fördröja ikraftträdandet.

Det bör noteras att Sjöfartsverket övervakar enligt sjötrafiklagen alla farkoster. Enligt sjötrafiklagen en farkost skall ha en sådan konstruktion och utrustning, vara i ett sådant skick och ha sådana övriga egenskaper att den är säker på alla de farvatten där den används. Därutöver redan nu kan man med stöd av sjötrafiklagen ingripa i användningen av en farkost bl.a. i sådana fall då användningen är förenad med uppenbar risk för olycka.

För en utvidgning av Sjöfartsverkets tillsyn skulle det förutsättas en noggrann utredning om hur produkterna skall avgränsas så att det blir ändamålsenligt med tanke på Sjöfartsverkets verksamhetsområde. Det kan inte anses vara motiverat att Sjöfartsverket skall övervaka t.ex. all tänkbar utrustning eller gummibåtar som snarare kan betraktas som leksaker. Dessutom har Sjöfartsverket bristfälliga resurser redan med tanke på de uppgifter som nu föreslås.

Fastän det kan konstateras att gränsdragningen mellan Sjöfartsverkets och Konsumentverkets tillsyn bör dryftas särskilt, anses det i det här skedet på grund av problemen i anslutning till avgränsningen av tillsynen vara ändamålsenligt att genomföra lagen om fritidsbåtar med det föreslagna innehållet och överlåta saken för fortsatt utveckling i lagstiftningen.

Finansministeriet framförde i sitt utlåtande att såväl Sjöfartsverkets som tullmyndighetens verksamhet bör ordnas inom de nuvarande anslagsramarna och vid behov genom en omfördelning av ämbetsverkens resurser.

6. Samband med internationella förpliktelser

Propositionen hänför sig till direktivet om fritidsbåtar och ändringen av direktivet. Ändringen av direktivet om fritidsbåtar trädde i kraft den 26 augusti 2003, och medlemsstaterna skulle senast den 30 juni 2004 ge de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa det ändrade direktivet. Medlemsstaterna skulle tillämpa bestämmelserna från och med den 1 januari 2005.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

1.1. Lagen om säkerhet och utsläppskrav i fråga om vissa fritidsbåtar

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 §. Lagens syfte. Enligt paragrafen är syftet med den föreslagna lagen att skydda säkerheten och hälsan för människor samt egendom och miljön från farliga egenskaper hos fritidsbåtar, vattenskotrar och deras utrustning samt från avgasutsläpp och buller

från motorer i fritidsbåtar och vattenskotrar.

2 §. Definitioner. Paragrafen innehåller definitioner som är centrala för tillämpningen av lagen. I definitionerna har beaktats de definitioner i artikel 1 i direktivet om fritidsbåtar som ändrats genom ändringen av direktivet.

Med direktivet om fritidsbåtar avses enligt 1 punkten Europaparlamentets och rådets direktiv 94/25/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar i fråga om fritidsbåtar, sådant det lyder ändrat genom Europaparlamentets

och rådets direktiv 2003/44/EG och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003.

Med fritidsbåt avses enligt 2 punkten varje båt avsedd för sport- eller fritidsändamål, oavsett typ och framdrivningssätt, med en skrovlängd på 2,5—24 m, mätt enligt tillämpliga harmoniserade standarder. Den omständigheten att samma båt kan användas för charterverksamhet eller för fritidsbåttutbildning skall inte hindra att den omfattas av den föreslagna lagen när den släpps ut på marknaden för fritidsändamål. Definitionen motsvarar definitionen i 2 § 1 punkten i den gällande förordningen om fritidsbåtar.

Med vattenskoter avses enligt 3 punkten en farkost vars längd understiger 4 m med en förbränningsmotor med ett vattenjetaggregat som främsta drivkälla och som planerats för att framföras av en eller flera personer som sitter, står eller står på knä på farkosten. Båtar av annan typ med vattenjet som drivkraft, t.ex. små jet- och RIB-båtar, betraktas inte som vattenskotrar. De betraktas som fritidsbåtar om de är minst 2,5 m långa, och de skall uppfylla kraven på fritidsbåtar. Detsamma gäller båtar som i övrigt motsvarar definitionen av vattenskotrar men som är minst 4 m långa.

Även om det i definitionen av vattenskotrar inte uttryckligen hänvisas till dess användningsändamål, skall lagen i enlighet med direktivet om fritidsbåtar tillämpas endast på vattenskotrar avsedda för sport- eller fritidsändamål.

Med motor avses enligt 4 punkten alla förbränningsmotorer avsedda för framdrivning av fritidsbåtar och vattenskotrar som arbetar enligt ottoprincipen eller med kompressionständning, inbegripet tvåtakts eller fyrtakts inombordsmotorer, inombordsmotorer med drev, med eller utan inbyggt avgassystem och utombordsmotorer.

Med utrustning avses enligt 5 punkten den utrustning som nämns i bilaga II till direktivet om fritidsbåtar och som släpps ut på marknaden separat och som är avsedd att installeras. I bilaga II till direktivet om fritidsbåtar nämns följande slags utrustning: gnistskyddad utrustning för inombordsmotorer och inombordsmotorer

med drev, skydd mot att utombordsmotorer kan startas med en växel ilagd, rattar, styrmekanismer och styrkabelsatser, bränsletankar som är avsedda för fast installation och bränsleslangar samt prefabricerade luckor och fönster.

Med delvis färdigställd fritidsbåt avses enligt 6 punkten en båt som består av ett skrov eller ett skrov och en eller flera komponenter.

Med framdrivningssätt avses enligt 7 punkten den mekaniska metod genom vilken en båt eller vattenskotrar drivs, i synnerhet mekaniska drivsystem baserade på propellrar eller vattenjet.

Med omfattande ombyggnad avses enligt 8 punkten sådan ombyggnad av en befintlig båt som ändrar båtens framdrivningssätt, som innebär en omfattande motorförändring eller som ändrar båten i sådan utsträckning att den bedöms vara en ny båt.

Med omfattande motorförändringar avses enligt 9 punkten sådana ändringar i en motor som kan leda till att avgaserna från motorn överstiger de gränsvärden som fastställs i bilaga I.B till direktivet om fritidsbåtar, med undantag för rutinmässigt byte av motordelar som inte ändrar sammansättningen på motorns avgaser. Med omfattande motorförändringar avses dessutom ändringar som ökar motorns nominella effekt med mer än 15 procent.

Med produkter avses enligt 10 punkten fritidsbåtar, delvis färdigställda fritidsbåtar, vattenskotrar, motorer och utrustning som omfattas av den föreslagna lagen. Med produkter avses dessutom båtar som genomgått omfattande ombyggnad och motorer som genomgått omfattande motorförändringar.

Med harmoniserad standard avses enligt 11 punkten en standard som är upptagen i Europeiska unionens officiella tidning i förteckningen över harmoniserade standarder.

Med tillverkare avses enligt 12 punkten varje fysisk eller juridisk person som planerar och tillverkar en produkt som omfattas av den föreslagna lagen eller som låter planera eller tillverka en sådan produkt för att själv släppa ut den på marknaden.

Med auktoriserad representant avses enligt

13 punkten en fysisk eller juridisk person som är etablerad i en medlemsstat i Europeiska unionen eller i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som erhållit skriftlig fullmakt av tillverkaren att handla på dennes vägnar beträffande frågor som rör förpliktelser enligt den föreslagna lagen eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Med den som ansvarar för utsläppandet på marknaden avses enligt 14 punkten en fysisk eller juridisk person som släpper ut på marknaden eller tar i bruk en produkt som omfattas av den föreslagna lagen. En sådan person kan vara t.ex. importören, tillverkaren, distributören eller den enskilda person som för in produkten på marknaden i Europeiska unionen eller inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Definitionen är av betydelse för bestämmelserna om marknadstillsyn. Eftersom tillverkaren eller dennes auktoriserade representant inte nödvändigtvis är den som släpper ut produkten på marknaden, är det viktigt att marknadstillsynsåtgärder också kan riktas till andra instanser som släpper ut en produkt på marknaden.

3 §. Lagens tillämpningsområde. I paragrafen definieras lagens tillämpningsområde, som sammanfaller med räckvidden för direktivet om fritidsbåtar. Lagen skall, med vissa undantag som nämns i 4 §, tillämpas på fritidsbåtar och delvis färdigställda fritidsbåtar, vattenskotrar samt på deras motorer och utrustning. Tillämpningsområdet definieras särskilt för planering och byggande samt avgasutsläpp och buller.

4 §. Undantag från tillämpningsområdet. I paragrafen nämns de produkter som inte hör till tillämpningsområdet för lagen.

5 §. Tillämpningsområdet för bestämmelser om marknadstillsyn. I paragrafen definieras tillämpningsområdet för marknadstillsyn som sammanfaller med tillämpningsområdet enligt 3 §. För tydlighetens skull skall det i bestämmelsen dessutom nämnas att bestämmelserna om marknadstillsyn dock inte tillämpas i det fall att produkten i fråga också omfattas av 4 § och således inte hör till föreslagen lags tillämpningsområde.

2 kap. **Produkters överensstämmelse med kraven**

6 §. Utsläppande på marknaden eller ibruktagande. I paragrafen föreslås en grundläggande bestämmelse om utsläppande på marknaden eller ibruktagande av produkter. En produkt skall få släppas ut på marknaden eller tas i bruk för avsett ändamål endast om den inte äventyrar säkerheten och hälsan för människor eller medför fara för egendom eller miljön när den är korrekt byggd, installerad och underhållen. Den föreslagna paragrafen motsvarar 3 § i den gällande förordningen om fritidsbåtar och genom den genomförs artikel 2 i direktivet om fritidsbåtar.

Enligt de riktlinjer som Europeiska gemenskapernas kommission utfärdat för genomförandet av direktiv som grundar sig på den nya metoden och helhetsmetoden släpps en produkt ut på marknaden i Europeiska unionen eller inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet när den första gången blir tillgänglig, vilket anses äga rum när produkten överläts för distribution eller användning på marknaden i Europeiska unionen eller inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Bestämmelsen avser det första utsläppandet på marknaden och den gäller enbart nya produkter som tillverkats i Europeiska unionen eller inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet samt nya och begagnade produkter som förs in från tredje land. Bestämmelsen omfattar dessutom båtar som ursprungligen har planerats för andra ändamål än sport- och fritidsändamål men som senare släpps ut på marknaden för det ändamålet. Importartiklar avsedda för eget bruk tolkas som utsläppta på marknaden när de anländer till Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Begreppet utsläppande på marknaden avser enskilda produkter, inte produkttyper, oavsett om en produkt har tillverkats som enskilt exemplar eller i serier.

Produkten överläts av tillverkaren eller dennes auktoriserade representant, och den överläts till en importör i Europeiska unionen eller inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller den som ansvarar för

distributionen av produkten på marknaden i Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Tillverkaren eller dennes auktoriserade representant kan också överlåta produkten direkt till den slutliga konsumenten eller slutanvändaren.

En produkt anses ha överlåtits antingen när överlåtelsen har ägt rum rent fysiskt eller när äganderätten har överförs. En produkt kan överlåtas mot ersättning eller vederlagsfritt, och överlåtelsen kan grunda sig på vilken rättslig åtgärd som helst, t.ex. försäljning, utlåning, uthyrning, leasing eller donation.

Med ibruktagande avses det ögonblick då produkten första gången används i Europeiska unionen eller inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet för sport- eller fritidsändamål. En produkt som är färdig att användas när den släpps ut på marknaden och som inte behöver monteras och vars överensstämmelse med kraven inte påverkas av distributionsförhållandena eller transporten anses ha tagits i bruk så snart den släpps ut på marknaden. Denna tolkning tillämpas dock inte om det går att fastställa när produkten första gången användes för det avsedda ändamålet eller var användbar eller någon annan motsvarande faktisk tidpunkt för ibruktagandet.

När en produkt tillverkas eller importeras från tredje land för tillverkarens eller importörens eget bruk kan det vara oklart om det är fråga om utsläppande på marknaden eller ibruktagande. Produkten skall då stämma överens med kraven när den används första gången.

7 §. Krav i fråga om produkter. I 1 mom. föreslås bli bestämt att produkter som skall släppas ut på marknaden eller tas i bruk skall uppfylla de väsentliga krav avseende människors säkerhet och hälsa samt miljöskydd och konsumentskydd som föreskrivs i bilaga I till direktivet om fritidsbåtar. I 2 mom. sägs att sådana produkter som uppfyller kraven i de nationella bestämmelserna enligt de harmoniserade standarderna anses uppfylla kraven i bilaga I till direktivet om fritidsbåtar. Bestämmelserna motsvarar 4 § i den gällande förordningen om fritidsbåtar och innebär att artiklarna 3 och 5 i direktivet om fritidsbåtar genomförs.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om bemyndigande att utfärda närmare bestämmelser om de krav som skall ställas på produkterna. För genomförande av direktivet om fritidsbåtar skall genom förordning av statsrådet kunna utfärdas bestämmelser om de krav som skall ställas på produkter som skall förevisas, utsläppandet på marknaden av delvis färdigställda fritidsbåtar samt utsläppandet på marknaden och ibruktagandet av enstaka utrustning och motorer. Bestämmelsen behövs för att bestämmelser om det som regleras i artikel 4 i direktivet om fritidsbåtar som ändrats genom ändringen av direktivet om fritidsbåtar och som inte hör till området för lagstiftning skall kunna utfärdas genom förordning. Bemyndigandet att utfärda förordning anknyter till genomförandet av direktivet om fritidsbåtar.

8 §. Bedömning av överensstämmelse. I paragrafen föreslås grundläggande bestämmelser om bedömning av överensstämmelse.

I 1 mom. föreslås bli bestämt att innan en produkt släpps ut på marknaden eller tas i bruk skall tillverkaren eller dennes auktoriserade representant se till att produkten genomgår en bedömning av överensstämmelse i syfte att säkerställa att produkten uppfyller de krav som föreskrivs i den föreslagna lagen eller med stöd av den.

I 2 mom. föreskrivs att när det gäller bedömning som görs efter tillverkningen av fritidsbåtar och i de fall då varken tillverkaren eller dennes auktoriserade representant har sört för bedömningen skall bedömningen skötas av den fysiska eller juridiska person i en medlemstat i Europeiska unionen eller i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som släpper ut fritidsbåten på marknaden eller tar den i bruk på eget ansvar.

I vanliga fall ansvarar tillverkaren eller tillverkarens representant för att en produkt stämmer överens med kraven. En nyhet är att också vilken fysisk eller juridisk person som helst i Europeiska unionen eller inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, också en enskild, i vissa fall skall kunna ta ansvar för överensstämmelsen efter tillverkningen av fritidsbåtar. Det kan då

handla om t.ex. privat införsel av en fritidsbåt eller en båt som genomgått omfattande ombyggnad. Bedömning av överensstämmelse skall genomföras också i sådana fall då en fritidsbåt har tillverkats för eget bruk och släpps ut på marknaden innan tidsgränsen fem år har uppnåtts.

Enligt 3 mom. skall närmare bestämmelser om bedömning av överensstämmelse kunna utfärdas genom förordning av statsrådet. Bemyndigandet anknyter till genomförandet av direktivet om fritidsbåtar.

Bestämmelser om bedömning av överensstämmelse finns i artikel 8 i direktivet om fritidsbåtar, vilken ändrats genom ändringen av direktivet om fritidsbåtar. De delar av artikeln som hör till området för lagstiftning genomförs genom denna paragraf. Avsikten är att genom förordning av statsrådet utfärda mera detaljerade bestämmelser om de omständigheter som regleras i artikel 8.

9 §. CE-märkning. I paragrafen föreslås bestämmelser om CE-märkning. En CE-märkning på en produkt innebär en försäkras av den fysiska eller juridiska person som anbringat märkningen eller som svarar för anbringandet, om att produkten är förenlig med alla bestämmelser som är tillämpliga på den och att produkten har genomgått tillbörliga förfaranden för bedömning av överensstämmelse.

I 1 mom. uppräknas de produkter som skall förses med CE-märkning enligt bilaga IV till direktivet om fritidsbåtar. Produkterna skall alltid förses med märkningen innan de släpps ut på marknaden eller tas i bruk. CE-märkning skall således fästas på alla nya produkter oavsett om de har tillverkats i en medlemsstat i Europeiska unionen eller i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller ett tredje land, på begagnade produkter som importerats från tredje land och på produkter som genomgått omfattande ombyggnad eller omfattande motorförändringar och på vilka bestämmelserna är tillämpliga på samma grunder som på nya produkter.

CE-märkningen skall stämma överens med bilaga IV till direktivet om fritidsbåtar. Här bör det observeras att det sista stycket i den finskspråkiga och den svenskspråkiga

versionen av bilaga IV innehåller ett fel. I stycket sägs att CE-märkningen skall åtföljas av det anmälda organets identifikationsnummer, om organet deltar i produktionskontrollen, liksom de två sista siffrorna av det årtal då CE-märkningen utförs. Direktivet har dock korrigerats så att de två sista siffrorna av det årtal då CE-märkningen utförs inte behöver finnas med. Korrigeringen har inte gjorts i den finskspråkiga eller den svenskspråkiga versionen. Kommissionen har underrättats om saken och kommissionen vidtar åtgärder för att rätta den finskspråkiga och den svenskspråkiga versionen.

I 2 mom. hänvisas för respektive produktkategori till den punkt i direktivet enligt vilket CE-märkningen skall anbringas. Utgångspunkten är att märkningen skall anbringas på produkterna, men när det gäller utrustning föreskrivs att märkningen också kan fästas på förpackningen, om den inte får plats på utrustningen. Bestämmelsen är nödvändig särskilt med tanke på sådana situationer där bestämmelserna om CE-märkningens minsta storlek inte annars kan iakttas. Märkningen kan däremot inte flyttas till förpackningen enbart av t.ex. skäl som hänför sig till utrustningens utseende.

Märkningen skall anbringas så att den framträder på ett synligt, lättläsligt och outplånligt sätt. CE-märkningen anses tillhandahålla väsentlig information för myndigheterna och andra instanser, såsom distributörerna, konsumenterna och andra användare. Kravet på synlighet innebär därför att alla parter lätt skall kunna se CE-märkningen. Märkningen skall vara permanent på så vis att den inte kan avlägsnas från produkten utan att detta under normala användningsförhållanden lämnar tydliga spår, vilket dock inte betyder att märkningen måste utgöra en väsentlig del av produkten.

Enligt 3 mom. skall CE-märkningen åtföljas av identifikationsnumret för det anmälda organ som ansvarar för tillämpningen av de förfaranden som avses i bilagorna IX—XII och XVI till direktivet om fritidsbåtar.

CE-märkningen och det anmälda organets identifikationsnummer, i sådana fall då det

skall uppges, behöver inte nödvändigtvis anbringas i Europeiska unionen eller inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. De kan anbringas i ett tredje land, om produkten t.ex. har tillverkats i tredje land och det anmälda organet i enlighet med direktivet har genomfört bedömning av överensstämmelse i landet i fråga.

Enligt 4 mom. skall produkter inte få förses med sådana märkningar eller texter som till betydelse eller form lätt kan förväxlas med en CE-märkning eller som kan minska CE-märkningens synlighet och läslighet. Eftersom CE-märkningen är den enda märkning som visar att produkten stämmer överens med kraven är det viktigt att produkten inte förses med andra märkningar som kan förväxlas med CE-märkningen. Frågan om huruvida en annan märkning eller ett emblem orsakar missförstånd bör avgöras genom att saken granskas med tanke på alla parter som sannolikt kommer i beröring med produkten.

I 5 mom. föreslås bli bestämt att om produkten omfattas av sådan annan lagstiftning där det finns bestämmelser om CE-märkning, skall märkningen visa att produkten också stämmer överens med dessa övriga bestämmelser.

Genom bestämmelsen genomförs de bestämmelser i artikel 4.6 och artikel 10.1—10.3 i direktivet om fritidsbåtar som ändrats genom ändringen av direktivet om fritidsbåtar. Det huvudsakliga innehållet i bestämmelsen motsvarar 10 § i den gällande förordningen om fritidsbåtar.

10 §. Dokument som åtföljer produkter och språket i dokument. I paragrafen regleras att produkter som skall släppas ut på marknaden eller tas i bruk skall åtföljas av ägarens instruktionsbok och försäkrans om överensstämmelse i enlighet med det som bestäms i bilagorna I och XV till direktivet om fritidsbåtar. Enligt bilaga I till direktivet om fritidsbåtar skall varje fritidsbåt, vattenskoter eller motor vara utrustad med ägarens instruktionsbok. I bilaga XV till direktivet finns bestämmelser om försäkrans om överensstämmelse. När det gäller ovan nämnda produkter ingår försäkrans om överensstämmelse i ägarens instruktionsbok. Dessutom skall utrustning åtföljas av en

försäkrans.

Enligt 2 mom. kan för genomförande av direktivet om fritidsbåtar genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om dokument som skall åtfölja delvis färdigställda fritidsbåtar som släpps ut på marknaden samt enstaka utrustning och motor som släpps ut på marknaden eller tas i bruk.

I paragrafen regleras dessutom att dokumenten skall vara avfattade på åtminstone finska och svenska.

I 34 § i språklagen (423/2003) sägs att om det enligt lag skall finnas produktnamn enligt handelssed, varudeklaration, bruksanvisning eller någon varningstext på en produkt, skall texten på produkter som säljs i enspråkiga kommuner finnas åtminstone på den kommunens språk och i tvåspråkiga kommuner åtminstone på finska och svenska. När denna information ges skall finska och svenska språket behandlas jämlikt. Den föreslagna bestämmelsen är således striktare än bestämmelserna i språklagen, vilket dock är nödvändigt, eftersom alla dokument i praktiken inte har avfattats på både finska och svenska trots att produkterna säljs också i tvåspråkiga kommuner.

Bestämmelsen uppfyller också de språkkrav som i direktivet om fritidsbåtar uppställs i fråga om dokument som åtföljer en produkt.

11 §. Beslut att utse anmälda organ. Enligt 1 mom. skall kommunikationsministeriet på ansökan utse de organ som har rätt att verka som anmälda organ vid bedömning av överensstämmelse som avses i 8 § i den föreslagna lagen. Organet skall lämna de uppgifter som ministeriet har begärt och som behövs för handläggningen av ansökan. Ett anmält organ skall kunna utses för en bestämd tid eller tills vidare.

Enligt 2 mom. skall organen vara myndigheter eller finska juridiska personer och uppfylla minimikriterierna enligt bilaga XIV till direktivet om fritidsbåtar. De organ som uppfyller de kriterier som föreskrivs i de tillämpliga harmoniserade standarderna skall anses uppfylla dessa minimikriterier. De krav som uppställs i bilagan till direktivet gäller organens och de anställdas oberoende och opartiskhet, yrkeskunnig personal och

behövlig utrustning samt tillräcklig ansvarsförsäkring eller andra motsvarande arrangemang.

Bestämmelsen motsvarar delvis 9 § i den gällande förordningen om fritidsbåtar. Genom bestämmelsen genomförs artikel 9 i och bilaga XIV till direktivet om fritidsbåtar som ändrats genom direktivet om ändring av direktivet om fritidsbåtar.

12 §. Anmälda organs uppgifter. Enligt 1 mom. skall anmälda organ utföra följande uppgifter enligt bilagorna VI, VII, IX—XII och XVI till direktivet om fritidsbåtar: utfärda EG-typintyg, övervaka att produkterna stämmer överens med typen enligt beskrivningen i EG-typintyget eller inspektera varje enskild produkt och utfärda intyg över överensstämmelse, ansvara för godkännande, övervakning och återkallande av godkännande av tillverkarens kvalitetssystem samt delta i de provningar som tillverkaren utför eller låter utföra under planerings- och produktionsfasen.

Enligt 2 mom. skall närmare bestämmelser om de anmälda organens uppgifter vid bedömning som görs efter tillverkningen av fritidsbåtar utfärdas genom förordning av statsrådet. I den förordning som ges med stöd av den föreslagna lagen bestäms därmed om de situationer där en fysisk eller juridisk person i stället för tillverkaren eller dennes auktoriserade representant tar ansvar för bedömning som görs efter tillverkningen av fritidsbåtar enligt den föreslagna 8 §.

Enligt 3 mom. skall ett anmält organ kunna lägga ut delåtgärder inom utförandet av uppgifter som avses i paragrafen på en underleverantör, om underleverantören uppfyller minimikriterierna enligt bilaga XIV till direktivet om fritidsbåtar för utseende av anmälda organ och utför uppgifterna enligt de krav som anges i den föreslagna lagen eller med stöd av den. Det anmälda organet skall ansvara för åtgärder som det lägger ut på en underleverantör. Ett anmält organ kan t.ex. låta utföra provningar hos en underleverantör samtidigt som det självt bedömer resultaten av provningarna och om kraven enligt direktivet uppfylls. Ett anmält organ kan under inga omständigheter lägga ut alla sina uppgifter på en underleverantör.

För närvarande finns det inte några

bestämmelser om anmälda organs uppgifter. Eftersom det handlar om skötseln av offentliga förvaltningsuppgifter, är det nödvändigt att grundläggande bestämmelser om organens uppgifter tas in i lagen.

13 §. Kraven på god förvaltning och tjänsteansvar. Anmälda organs uppgifter enligt den föreslagna lagen bör betraktas som offentliga förvaltningsuppgifter enligt 124 § i grundlagen. I syfte att trygga god förvaltning föreslås i 1 mom. bli bestämt att när anmälda organ utför offentliga förvaltningsuppgifter som avses i den föreslagna lagen skall de iakttä förvaltningslagen (434/2003), språklagen, lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

Eftersom också privaträttsliga anmälda organ och deras underleverantörer utför offentliga förvaltningsuppgifter när de fullgör uppgifter som avses i den föreslagna lagen, föreslås i 2 mom. bli bestämt att på den som är anställd hos ett anmält organ eller dennes underleverantör tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar när han eller hon utför uppgifter som avses i den föreslagna lagen.

14 §. Tillsyn över anmälda organ och återkallande av beslut att utse ett anmält organ. Enligt 1 mom. skall kommunikationsministeriet övervaka de anmälda organens verksamhet. Ministeriet skall ha rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna få för utförandet av tillsynsuppgifterna nödvändiga uppgifter om organens förvaltning och ekonomi, personalens tekniska kompetens och av organen utförda bedömningar samt om bedömningsförfaranden enligt den föreslagna lagen och om de intyg över överensstämmelse och de EG-typintyg som organen har utfärdat.

Enligt 2 mom. skall ett anmält organ underrätta ministeriet om sådana förändringar i verksamheten som kan påverka förutsättningarna för organets verksamhet.

Enligt 3 mom. skall kommunikationsministeriet helt eller för viss tid kunna återkalla sitt beslut att utse ett

anmält organ, om organet inte längre uppfyller kriterierna enligt bilaga XIV till direktivet om fritidsbåtar eller om organet på ett väsentligt sätt handlar i strid med den föreslagna lagen eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Enligt 4 mom. skall ministeriet underrätta Europeiska gemenskapernas kommission och andra medlemsstater inom Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet om de anmälda organ som det har utsett och om återkallande av beslut att utse anmälda organ. Kommissionen ser i sin tur till att den kodifierade förteckningen över anmälda organ ständigt är tidsenlig. Förteckningen offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.

Bestämmelsen motsvarar delvis 9 § i den gällande förordningen om fritidsbåtar och hänför sig till genomförandet av artikel 9 i direktivet om fritidsbåtar.

3 kap. **Bestämmelser om marknadstillsyn**

I 3 kap. föreslås helt nya bestämmelser om marknadstillsyn som utövas av Sjöfartsverket. I kapitlet ingår bestämmelser om skyldigheterna för tillverkare, auktoriserade representanter och de som ansvarar för utsläppandet på marknaden samt om Sjöfartsverkets befogenheter och tillsynsmetoder. Bestämmelserna baserar sig på motsvarande bestämmelser i lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet. Marknadstillsynsbestämmelserna i den föreslagna lagen gäller trots allt alla produkter, oavsett till vilken instans de överläts. Bestämmelserna har till vissa delar modifierats för att vara mer tillämpliga på marknadstillsyn enligt den föreslagna lagen. Dessutom har i bestämmelserna iakttagits artikel 7 om skyddsklausul samt artikel 10 om övervakning av CE-märking i direktivet om fritidsbåtar.

15 §. Marknadstillsyn som utförs av Sjöfartsverket. I paragrafen regleras att Sjöfartsverket skall övervaka att produkterna överensstämmer med den föreslagna lagen och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den när de första gången släpps ut på marknaden eller tas i bruk. Sjöfartsverkets

tillsyn riktas således till produkter bara när de första gången släpps ut eller tas i bruk på marknaden i Europeiska unionen eller inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Enligt den föreslagna lagen övervakar Sjöfartsverket däremot inte t.ex. återförsäljning av begagnade fritidsbåtar i Finland. Det bör beaktas att utöver den föreslagna marknadstillsynen övervakar Sjöfartsverket enligt sjötrafiklagen alla farkoster och att krav gällande bl.a. farkostens konstruktion härledes från sjötrafiklagen och bestämmelserna som utfärdats med stöd av den. Om de bestämmelserna i den föreslagna lagen inte är tillämpliga, men det är fråga om en farkost som är avsedd att användas av konsumenterna och som näringsidkare överlåter, skall Sjöfartsverket dessutom enligt 12 § i lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet vid övervakningen iakttä de bestämmelser i den nämnda lagen som gäller näringsidkarnas skyldigheter samt tillsynsmyndigheternas befogenheter och rättigheter.

I praktiken utför Sjöfartsverket marknadstillsyn i form av stickprov i första hand i samband med båtmässor samt genom inspektionsbesök hos tillverkarna och återförsäljarna. Därutöver utförs inspektioner på basis av angivelser samt på begäran av andra länder inom Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Marknadstillsynen omfattar, med angivna undantag, de produkter som nämns i paragrafen om lagens tillämpningsområde. Därmed faller t.ex. kanoter och kajaker utanför Sjöfartsverkets marknadstillsyn.

16 §. Skyldighet att informera om risker. Paragrafen motsvarar 4 § i lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet.

17 §. Uppgifter som skall lämnas till konsumenterna. Paragrafen motsvarar huvudsakligen 5 § i lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet. Också här omfattar de uppgifter som skall lämnas vid marknadsföring de uppgifter som skall lämnas till konsumenterna eller personer som kan jämföras med konsumenterna. Sjöfartsverket har ofta i samband med sina inspektioner upptäckt

bristfälligheter i den information som ges vid marknadsföring, och därför anses det vara nödvändigt att ta in en uttrycklig bestämmelse om saken. Det är dock inte nödvändigt att låta bestämmelsen utsträckas längre än till marknadsföring som riktas till konsumenter eller personer som kan jämföras med konsumenter.

Här bör det noteras att enligt den allmänna klausulen i 2 kap. 1 § i konsumentskyddslagen (38/1978) skall sådan marknadsföring alltid anses otillbörlig som inte innehåller uppgifter som behövs med hänsyn till konsumenternas hälsa eller ekonomiska trygghet.

18 §. Rätt till information. Sjöfartsverket skall ha rätt att för sin tillsyn få vissa behövliga uppgifter av tillverkaren, den auktoriserade representanten eller den som ansvarar för utsläppandet på marknaden. Bestämmelsen motsvarar 16 § i lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet.

19 §. Inspektionsrätt. Genom bestämmelsen får Sjöfartsverket rätt att för utövandet av tillsyn få tillträde till platser som är centrala med tanke på tillsynen. Bestämmelsen motsvarar huvudsakligen 17 § i lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet. Till skillnad från den nämnda lagen får inspektionen dock inte utsträckas till utrymmen som omfattas av hemfriden.

20 §. Rätt att ta produkter för undersökning och provning. I paragrafen bestäms om Sjöfartsverkets rätt att ta produkter för undersökning och provning om det behövs med tanke på tillsynen över efterlevnaden av den föreslagna lagen eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Paragrafen tillämpas både när en produkt första gången tas för undersökning och provning och när en produkt tas för undersökning och provning för att klarlägga om en åtgärd som Sjöfartsverket ålagt med stöd av den föreslagna lagen har genomförts. I momentet bestäms också att Sjöfartsverket kan anlita en utomstående sakkunnig vid undersökning och provning samt vid bedömningen av risker. Det är i praktiken ofta nödvändigt att anlita en utomstående sakkunnig vid undersökning av produktens

överensstämmelse med kraven.

Enligt 2 mom. skall en produkt som har skadats repareras eller, om det är inte möjligt, ersättas på begäran enligt gängse pris, om det är förenligt med den föreslagna lagen eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Med gängse pris på produkten avses det pris som en kontantkund betalar för produkten. Det gängse priset varierar beroende på om den produkt köps av t.ex. tillverkaren, en partiförsäljare eller en minutförsäljare. Sjöfartsverket köper vanligtvis t.ex. utrustning som verket tar för provning, men då fritidsbåtar är så dyra är det nödvändig att Sjöfartsverket kan ta dem för undersökning och provning utan att behöva köpa dem. Utgångspunkten är att undersökning av överensstämmelse dock inte förutsätter sådana åtgärder som skulle leda till att produkten blir skadad eller oduglig för att återlämnas.

Enligt 3 mom. gäller att om en produkt inte uppfyller de krav som uppställts på den, skall Sjöfartsverket få ersättning för oundgängliga och nödvändiga kostnader för anskaffning, undersökning och provning av produkten. Sådana utgifter kan vara t.ex. kostnaderna för undersökningar som Sjöfartsverket låtit en utomstående utföra. Kostnaderna skall vara oundgängliga och nödvändiga för undersökning. Kostnaderna kan således inte omfatta sådana kostnader som ingår som ett naturligt led i kostnaderna för verksamheten vid Sjöfartsverket eller något annat forskningsinstitut som utför uppgiften på uppdrag av Sjöfartsverket. Eftersom kostnaderna i vissa fall kan bli rätt höga föreslås dessutom bli bestämt att de kostnader som ersätts skall stå i rimlig proportion till tillsynsåtgärderna och förseelsens art.

Inte heller i samband med att produkter tas för undersökning och provning är det tillåtet att tillträda utrymmen som omfattas av hemfriden.

Bestämmelsen innebär att kostnaderna för Sjöfartsverket kan riktas till den som orsakat dem. Paragrafen motsvarar huvudsakligen 18 § i lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet.

21 §. Krav på utomstående sakkunniga. Enligt 1 mom. skall utomstående sakkunniga

som utför undersökningar, provningar och bedömningar av risken för myndighetstillsyn enligt den föreslagna lagen ha den sakkunskap och kompetens som behövs för dessa uppgifter. På de utomstående sakkunniga skall tillämpas vad som i förvaltningslagen bestäms om jäv för tjänsteman. Bestämmelsen motsvarar 19 § 1 mom. i lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet.

22 §. Åläggande att korrigera brist. Om Sjöfartsverket vid tillsyn konstaterar att produkten, dokument gällande den eller uppgifterna om den inte överensstämmer med den föreslagna lagen eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den, kan Sjöfartsverket bestämma att tillverkaren, den auktoriserade representanten eller den som ansvarar för utsläppandet på marknaden skall korrigera bristen inom en tid som Sjöfartsverket utsätter. Om det konstateras bara en lindrig brist i produkten skall åläggande att korrigera bristen i praktiken vara det första medlet före andra åtgärder tillgrips. Om det t.ex. är fråga om ett bristfälligt dokument är det oftast inte nödvändigt att vidta några andra åtgärder, eftersom bristerna i praktiken korrigeras på uppmaning av Sjöfartsverket.

23 §. Åläggande om åtgärder för avvärjande, förebyggande eller minskning av fara. Bestämmelsen motsvarar 22 § i lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet.

24 §. Förbud mot tillverkning, import, utsläppande på marknaden och ibruktagande. I 1 mom. regleras att om en produkt är farlig för människors säkerhet eller hälsa, egendom eller miljön eller produkten, dokument gällande den eller uppgifterna om den inte överensstämmer med den föreslagna lagen eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den, kan Sjöfartsverket förbjuda tillverkaren, den auktoriserade representanten eller den som ansvarar för utsläppandet på marknaden att tillverka, importera, släppa ut på marknaden eller ta i bruk produkten. Sjöfartsverket kan samtidigt ålägga tillverkaren, den auktoriserade representanten eller den som ansvarar för utsläppandet på marknaden att effektivt och omedelbart dra tillbaka från

marknaden de farliga produkterna eller de produkterna som inte stämmer överens med bestämmelserna.

I 2 mom. regleras att tillverkaren, den auktoriserade representanten eller den som ansvarar för utsläppandet på marknaden är skyldig att för Sjöfartsverket inom den tid som Sjöfartsverket utsatt lägga fram en utredning om hur han har verkställt det åläggande, som ansluter sig till förbudet enligt denna paragraf, om att dra tillbaka produkterna från marknaden.

Paragrafen motsvarar delvis 23 § i lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet.

25 §. Temporärt förbud mot tillverkning, import, utsläppande på marknaden och ibruktagande. Enligt 1 mom. kan Sjöfartsverket temporärt meddela ett förbud enligt 24 §, om det är uppenbart att produkten kan medföra fara för människors säkerhet eller hälsa, egendom eller miljön eller produkten, dokument gällande den eller uppgifterna om den inte överensstämmer med den föreslagna lagen eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Det temporära förbudet är i kraft till dess att slutgiltigt beslut i saken har fattats med stöd av nämnda paragraf. Sjöfartsverket kan meddela ett temporärt förbud samtidigt med ett åläggande om korrigerings- eller rättelseåtgärd enligt 22 eller 23 § eller bestämma att verksamheten avbryts. Förbudet är då i kraft den tid som satts ut för korrigerings- eller rättelseåtgärden.

Förutsättningarna för att ålägga temporärt förbud skall därigenom vara lägre än för slutligt förbud. Behöv att ålägga temporärt förbud anknyter ofta till andra åtgärder i sådana fall där produkten är på så sätt bristfällig att en liten korrigerings- eller rättelseåtgärd är tillräcklig men när man samtidigt vill säkerställa att produkten inte släpps ut på marknaden eller tas i bruk innan korrigeringen har utförts. I praktiken kan Sjöfartsverket ålägga temporärt förbud enligt den föreslagna paragrafen också då verket tar produkten för undersökning och provning, om det kan anses vara uppenbart att produkten medför fara eller den inte stämmer överens med bestämmelserna.

När ett temporärt förbud har meddelats

skall enligt 2 mom. frågan om att meddela förbud enligt 24 § avgöras så snart som möjligt.

Paragrafen motsvarar delvis 24 § i lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet.

26 §. Åläggande om att en produkt skall förstöras. Paragrafen motsvarar 26 § i lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet.

27 §. Åläggande om reparation eller byte av en produkt eller om hävning av köp. Paragrafen motsvarar 27 § i lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet.

28 §. Åläggande att lämna information. Paragrafen motsvarar 30 § i lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet.

29 §. Åtgärder gällande farlig produkt eller produkt som inte överensstämmer med kraven och som är försett med CE-märkning. Om Sjöfartsverket konstaterar att en produkt som har försetts med CE-märkning, när den är korrekt konstruerad, tillverkad, i förekommande fall installerad, underhållen och används på avsett sätt, kan äventyra människors säkerhet eller hälsa, egendom eller miljön skall Sjöfartsverket enligt 1 mom. vidta nödvändiga åtgärder som avses i 24 och 25 § för att dra tillbaka sådana produkter från marknaden eller förbjuda eller begränsa att de släpps ut på marknaden och tas i bruk. Sjöfartsverket skall omedelbart underrätta Europeiska gemenskapernas kommission om sina åtgärder och ange motiven till dem.

Om en produkt som har försetts med CE-märkning inte stämmer överens med kraven, skall Sjöfartsverket enligt 2 mom. vidta åtgärder gentemot tillverkaren, den auktoriserade representanten eller den som ansvarar för utsläppandet på marknaden och som har utfört CE-märkningen. Sjöfartsverket skall omedelbart underrätta Europeiska gemenskapernas kommission samt andra stater som hör till Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet om sina åtgärder och ange motiven till dem.

Genom den föreslagna bestämmelsen genomförs det skyddsklausulförfarande som

bestäms i artikel 7 i det ursprungliga direktivet som ändrats genom ändringen av direktivet om fritidsbåtar. För närvarande är direktivets bestämmelse genomförd genom 10 § i sjötrafiklagen samt 11 § i förordningen om fritidsbåtar.

Skyddsklausulförfarandet skall tillämpas t.ex. då det är fråga om farliga produkter försedda med CE-märkning som släpps ut på marknaden i hela gemenskapen. Om det däremot är fråga om lindrigare brister, t.ex. brister i dokument, är det vanligen inte nödvändigt att tillämpa skyddsklausulen, utan nationella marknadstillsynåtgärder är tillräckliga. Också då det är fråga om en enstaka farlig produkt inom medlemsstatens område är det inte alltid nödvändigt att tillämpa skyddsklausulen.

Utöver Sjöfartsverkets anmälningskyldighet som föreskrivs i den föreslagna paragrafen bör det noteras att i fråga om farliga konsumtionsvaror skall det göras en s.k. RAPEX-underrättelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG om allmän produktsäkerhet. Enligt lagen om underrättelser till Europeiska gemenskapernas kommission om åtgärder för att begränsa utsläppande på marknaden, saluföring och användning av vissa produkter som medför allvarlig risk (76/2004) är Konsumentverket den nationella kontaktpunkt som tar emot och vidarebefordrar underrättelser. I fråga om de produkter som omfattas av den föreslagna lagen skall därmed göras en RAPEX-underrättelse, om produkten omfattas av RAPEX-förfarandet.

30 §. Åtgärder gällande felaktig CE-märkning. I 1 mom. bestäms att om CE-märkningen har utförts på ett felaktigt sätt är tillverkaren, den auktoriserade representanten eller den som ansvarar för utsläppandet på marknaden skyldig att vidta åtgärder för att få CE-märkningen att stämma överens med de bestämmelser som gäller märkningen på det sätt som Sjöfartsverket ålägger.

Om den ovan nämnda skyldigheten inte fullgörs, skall Sjöfartsverket enligt 2 mom. vidta nödvändiga åtgärder som avses i 29 §.

Genom den föreslagna bestämmelsen genomförs artikel 10.4 i direktivet om fritidsbåtar, som för närvarande är

genomförd genom 10 och 11 § i förordningen om fritidsbåtar.

31 §. Vite. Paragrafen motsvarar huvudsakligen 31 § i lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet. Dessutom föreslås bli bestämt att i ett ärende som gäller vite samt hot om tvångsutförande och avbrytande tillämpas i övrigt viteslagen (1113/1990).

32 §. Tillsynsavgifter. Enligt 1 mom. skall Sjöfartsverket bestämma att tillverkaren, den auktoriserade representanten eller den som ansvarar för utsläppandet på marknaden skall betala Sjöfartsverket en avgift enligt det självkostnadsvärde som avses i lagen om grunderna för avgifter till staten för de inspektioner som är nödvändiga efter det att Sjöfartsverket har vidtagit tillsynsåtgärder som avses i 22—30 § i den föreslagna lagen. Närmare bestämmelser om avgiften skall utfärdas genom förordning av kommunikationsministeriet.

Innehållet i den föreslagna bestämmelsen motsvarar i sak 6 kap. 21 a § i lagen om tillsyn över fartygssäkerheten (370/1995). Kostnader som skall ersättas med stöd av paragrafen är t.ex. kostnader som föranleds av att en inspektör från Sjöfartsverket gör ett besök för att övervaka att den åtgärd som ålagts för att avhjälpa en brist hos en produkt genomförs. Avgiften grundar sig på timdebitering för den tid som används för inspektioner kompletterad med rese- och övernattningskostnader. Priset på timdebiteringen bestäms enligt kommunikationsministeriets förordning om Sjöfartsverkets avgiftsbelagda prestationer. Bestämmelsen förutsätter att förordningen ändras.

4 kap. Särskilda bestämmelser

33 §. Erhållande av information av en annan myndighet och utlämnande av sekretessbelagda uppgifter. I syfte att säkerställa erhållandet av information skall Sjöfartsverket och tullmyndigheten enligt 1 mom. ha rätt att av andra myndigheter få sådana uppgifter som behövs för tillsynen.

I 2 mom. bestäms om myndigheternas rätt att lämna ut sekretessbelagda uppgifter. I paragrafen bestäms om till vem

myndigheterna får lämna ut information och på vilka grunder.

Syftet med bestämmelsen är att möjliggöra effektivt samarbete mellan myndigheterna.

34 §. Utlämnande av uppgifter av anmälda organ. Anmälda organ skall utan hinder av bestämmelserna om sekretess i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet lämna andra anmälda organ som avses i den föreslagna lagen och anmälda organ som utsetts av en annan medlemsstat i Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet sådana uppgifter som behövs för organens samarbete.

Dessutom skall anmälda organ lämna Sjöfartsverket sådana uppgifter som behövs för tillsynen enligt den föreslagna lagen.

Syftet med bestämmelsen är att möjliggöra samarbete mellan anmälda organ och tillsyn som utövas av Sjöfartsverket.

35 §. Allmän styrning och tillsyn. I 1 mom. bestäms att den allmänna styrningen och utvecklingen för att uppnå syftet med den föreslagna lagen ankommer på kommunikationsministeriet.

Enligt 2 mom. skall Sjöfartsverket övervaka efterlevnaden av den föreslagna lagen och de bestämmelser, föreskrifter och beslut som utfärdats med stöd av den.

Enligt 3 mom. skall tullmyndigheten övervaka att den föreslagna lagen och de bestämmelser, föreskrifter och beslut som utfärdats med stöd av den följs vid import av produkter från länder utanför Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Bestämmelsen om tullmyndighetens tillsynsskyldighet behövs, eftersom tullmyndighetens tillsynsskyldighet gällande fritidsbåtar för närvarande har ansetts vara lite oklar i den nationella lagstiftningen. Tullmyndigheten är skyldig att övervaka med stöd av rådets förordning (EEG) nr 339/93 om kontroll av att produkter som importeras från tredje land är i överensstämmelse med reglerna för produktsäkerhet. Eftersom Sjöfartsverket dock enligt förordningen om fritidsbåtar är den myndighet som övervakar att förordningen följs och det inte finns någon särskild bestämmelse om tullmyndighetens tillsynsskyldighet har tillsynsskyldigheten ansetts vara oklar i fråga

om produkter som omfattas av förordningen. Den föreslagna bestämmelsen skapar klarhet i tullmyndighetens tillsynsskyldighet. Det är ändamålsenligt att uttryckligen tullmyndigheten övervakar produkter som importeras från tredje land vid finska gränsen.

Av den ovan nämnda EG-förordningen följer bl.a. att tullmyndigheten skall underrätta Sjöfartsverket om den upptäcker att en produkt har sådana egenskaper som väcker allvarliga misstankar om allvarlig eller omedelbar fara för hälsa eller säkerhet eller att en produkt inte åtföljs av något följedokument eller saknar CE-märkning. Sjöfartsverket har tre vardagar på sig att undersöka saken och underrätta tullmyndigheten om de åtgärder som Sjöfartsverket har beslutat att vidta med anledning av saken.

I praktiken skulle den övervakning som tullmyndigheten utför vara stickprovsmässiga dokumentkontroller och kontroller av tillbörlig CE-märkning. Övervakning av den föreslagna lagen förutsätter tätare samarbete och utbyte av information än tidigare mellan Sjöfartsverket och tullmyndigheten.

36 §. Handräckning. För det praktiska genomförandet av tillsynen föreslås en bestämmelse enligt vilken polisen skall ge Sjöfartsverket och tullmyndigheten handräckning för utförandet av de uppdrag som föreskrivs i den föreslagna lagen eller med stöd av den. För klarhetens skull skrivs det i bestämmelsen i enlighet med 40 § 2 mom. i polislagen (493/1995) att det för handräckning förutsätts att Sjöfartsverket eller tullmyndigheten hindras i sin tjänsteutövning.

37 §. Ändringssökande. Enligt 1 mom. gäller att ett beslut som Sjöfartsverket har fattat med stöd av 22–30 § skall iakttas trots att det överklagats, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat.

Enligt 2 mom. skall ändring i ett avgiftsbeslut som Sjöfartsverket har fattat med stöd av 32 § få sökas på det sätt som föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten.

I 3 mom. sägs att i övrigt gäller i fråga om sökande av ändring förvaltningsprocesslagen.

38 §. Rättelseförfarande och ändringssökande i fråga om beslut av anmälda organ. Enligt 1 mom. skall ändring i beslut som anmälda organ fattat om intyg över överensstämmelse, EG-typintyg eller bedömning av kvalitetssystem inte få sökas genom besvär. Rättelse i sådana beslut skall få sökas hos Sjöfartsverket inom 30 dagar efter delfåendet. Anmälda organ skall foga anvisningar för rättelseyrkande till sitt beslut.

Enligt 2 mom. skall ändring i ett beslut som Sjöfartsverket har fattat med anledning av rättelseyrkande få sökas i enlighet med förvaltningsprocesslagen.

39 §. Straffbestämmelse. Enligt 1 mom. gäller att den som uppsåtligt eller av grov oaksamhet släpper ut en produkt på marknaden eller tar i bruk en produkt i strid med 6 eller 9 § eller i strid med 7, 8 eller 10 § eller bestämmelser som utfärdats med stöd av dem, försummar skyldigheten enligt 16 eller 17 §, eller bryter mot ett förbud eller åläggande som avses i 22–30 §, skall dömas till böter, om inte strängare straff för gärningen bestäms på något annat ställe i lag.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken den som bryter mot ett förbud eller ett åläggande som har meddelats med stöd av den föreslagna lagen och som har förenats med vite, kan lämnas obestraftad för samma gärning.

40 §. Ikraftträdande. Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt. I paragrafen ingår dessutom en sedvanlig ikraftträdandebestämmelse, enligt vilken åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Genom lagen upphävs handels- och industriministeriets beslut av den 30 mars 1973 om motorbåtars ljudnivå (308/1973) samt förordningen om fritidsbåtar.

41 §. Övergångsbestämmelse. I paragrafen föreslås en övergångsbestämmelse med anledning av ändringen av direktivet om fritidsbåtar.

1.2. Sjötrafiklagen

2 §. Tillämpningsområde. Det föreslås att ett nytt 3 mom. fogas till paragrafen. Enligt momentet skall sjötrafiklagen tillämpas på fritidsbåtar och vattenskotrar till den del det

inte bestäms särskilt om dem i lagen om säkerhet och krav på utsläpp i fråga om vissa fritidsbåtar.

10 §. Förbud och begränsningar som gäller import, tillverkning, marknadsföring och användnings av farkoster. Det föreslås att paragrafen skall upphävas, eftersom den en gång i tiden togs in i lagen för att genomföra direktivet om fritidsbåtar. Bestämmelsen behövs inte längre eftersom det nu föreslås att saken skall regleras genom en särskild lag. Eftersom inte bara förordningen om fritidsbåtar utan också sjötrafikförordningen har utfärdats med stöd av bestämmelsen om bemyndigande i paragrafen, föreslås det bli bestämt att de bestämmelser som utfärdats med stöd av paragrafen skall fortsätta att gälla tills vidare.

2. Närmare bestämmelser och föreskrifter

Eftersom direktivet om fritidsbåtar innehåller rikligt med tekniska bestämmelser bemyndigas statsrådet enligt 7, 8 och 10 § i den föreslagna lagen att genom förordning utfärda närmare bestämmelser om kraven på produkterna och bedömningen av överensstämmelse samt dokument som skall åtfölja vissa produkter. Med stöd av 12 § kan genom förordning av statsrådet också utfärdas bestämmelser om anmälda organs uppgifter vid bedömning som görs efter tillverkningen av fritidsbåtar.

Samtidigt med den föreslagna lagen om säkerhet och utsläppskrav i fråga om vissa fritidsbåtar har också beretts en förordning av statsrådet om säkerhet och buller i fråga om fritidsbåtar och vattenskotrar samt om buller och avgasutsläpp från motorer som installeras i fritidsbåtar och på vattenskotrar. Förordningen utfärdas med stöd av den nya lagen. I den nya förordningen ingår sådana bestämmelser som förutsätts för genomförandet av direktivet om fritidsbåtar och som det inte är nödvändigt att ta in i lagen. Förordningen avses träda i kraft samtidigt med den föreslagna lagen.

3. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft så snart som

möjligt efter att de har antagits och blivit stadfästa.

4. Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

I denna proposition föreslås att det skall stiftas en lag om säkerhet och utsläppskrav i fråga om vissa fritidsbåtar samt att sjötrafiklagen skall ändras. De föreslagna lagarna kan stiftas i vanlig lagstiftningsordning. Vissa bestämmelser i propositionen är dock av betydelse med tanke på grundlagen.

Enligt 124 § i grundlagen kan offentliga förvaltningsuppgifter anförtros andra än myndigheter, om det behövs för en ändamålsenlig skötsel av uppgifterna och det inte äventyrar de grundläggande fri- och rättigheterna, rättssäkerheten eller andra krav på god förvaltning. Uppgifter som innebär betydande utövning av offentlig makt får ges endast myndigheter.

Grundlagsutskottet har behandlat överföringen av förvaltningsuppgifter på andra än myndigheter i t.ex. följande utlåtanden: GrUU 23/2000 rd (lotterilagen), GrUU 28/2001 rd (lagen om privata säkerhetstjänster), GrUU 52/2001 rd (lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat), GrUU 53/2001 rd (lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut), GrUU 2/2002 rd (lagen om elektroniska signaturer) samt GrUU 67/2002 rd (lagen om Finansinspektionen).

Grundlagsutskottet har betonat att kravet på rättssäkerhet och god förvaltning skall skrivas in i lag när förvaltningsuppgifter förs över på någon annan än en myndighet (GrUB 10/1998 rd och GrUU 26/2001 rd). Grundlagsutskottet har ansett att en förutsättning för vanlig lagstiftningsordning är att exakta bestämmelser utfärdas om garantierna för förvaltningen och rättssäkerheten (GrUU 14/1999 rd). Det förutsätter att åtminstone förvaltningsförfarande, offentlighet i myndigheternas verksamhet, språk som används hos myndigheten samt besvärsrätt för den som saken gäller skall regleras i lag.

Grundlagen och grundlagsutskottets ställningstaganden har beaktats i de

föreslagna 11—14 § i den nya lagen om fritidsbåtar. I paragraferna bestäms om anmälda organ och deras uppgifter. De uppgifter i anslutning till bedömning av produkters överensstämmelse som föreslås för de anmälda organen kan inte anses vara uppgifter som innebär betydande utövning av offentlig makt. I lagen föreslås bli bestämt att när anmälda organ utför uppgifter som avses i lagen skall de iakta lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet, lagen om elektronisk kommunikation i förvaltningsärenden, förvaltningslagen och språklagen. På den som är anställd hos ett anmält organ eller dennes underleverantör skall tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar när han eller hon utför uppgifter som avses i den föreslagna lagen. I 38 § föreslås dessutom bestämmelser om rättelseförfarande och ändringssökande i fråga om beslut som fattats av anmälda organ.

Enligt 80 § 1 mom. i grundlagen kan republikens president, statsrådet och ministerierna utfärda förordningar med stöd av ett bemyndigande i lag. Genom lag skall utfärdas bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag. Enligt 80 § 2 mom. i grundlagen kan andra myndigheter genom lag bemyndigas att utfärda rättsnormer i bestämda frågor, om det med hänsyn till föremålet för regleringen finns särskilda skäl och regleringens betydelse i sak inte kräver att den sker genom lag eller förordning. Bemyndigandet skall ha ett exakt avgränsat tillämpningsområde. Av grundlagen följer dessutom att de frågor som ett bemyndigande omfattar skall fastställas noggrant i lag.

Grundlagsutskottet har också upprepade gånger betonat att tolkningen av bestämmelserna om bemyndigande liksom också innehållet i bestämmelser som utfärdas med stöd av dem inskränks direkt av 80 § 1 och 2 mom. i grundlagen (t.ex. GrUU 48/2001 rd). Det går därmed inte att genom förordning eller myndighetsföreskrifter utfärda allmänna rättsregler om exempelvis

grunderna för individens rättigheter och skyldigheter eller frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag (GrUU 16/2002 rd).

Den föreslagna lagen om fritidsbåtar innehåller några punkter där det föreslås att närmare bestämmelser om det som avses i lagrummet kan utfärdas genom förordning av statsrådet. De krav som i fråga om detta uppställs i grundlagen har beaktats vid beredningen av bemyndigandena.

Bestämmelserna om bemyndigande har placerats och i sak anknutits till den paragraf som gäller det som skall regleras. Bemyndigandena har också i övrigt avgränsats så noggrant och utformats så exakt som möjligt. Bemyndigandena att utfärda förordning är förenade med tillräckligt specificerade rättsställningsgrunder på lagnivå. I lagen utfärdas dessutom bestämmelser om individens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag. Bestämmelserna om bemyndigande står därmed inte i strid med grundlagen.

Grundlagsfrågorna har beaktats vid utformningen av bestämmelserna om marknadstillsyn och myndigheternas rätt att få information i den föreslagna lagen. På grund av detta får inte t.ex. inspektion och tagandet för undersökning och provning enligt 19 och 20 § utsträckas till utrymmen som omfattas av hemfriden. Bestämmelserna har överlag avgränsats på ett sådant sätt som är nödvändigt för en effektiv tillsyn. I lagen föreslås dessutom effektiva rättsmedel för den som är föremål för tillsyn. Syftet med tillsynen är att trygga säkerheten och hälsan för människor samt att skydda egendom och miljön, och de föreslagna tillsynsbestämmelserna anses vara motiverade för att dylika viktiga intressen skall bevakas.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lagförslagen

1.

Lag

om säkerhet och utsläppskrav i fråga om vissa fritidsbåtar

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att skydda säkerheten och hälsan för människor samt egendom och miljön från farliga egenskaper hos fritidsbåtar, vattenskotrar och deras utrustning samt från avgasutsläpp och buller från motorer i fritidsbåtar och vattenskotrar.

2 §

Definitioner

I denna lag och i bestämmelser som utfärdats med stöd av den avses med

1) *direktivet om fritidsbåtar* Europaparlamentets och rådets direktiv 94/25/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar i fråga om fritidsbåtar, sådant det lyder ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/44/EG och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003,

2) *fritidsbåt* varje båt avsedd för sport- eller fritidsändamål, oavsett typ och framdrivningssätt, med en skrovlängd på 2,5—24 m, mätt enligt tillämpliga harmoniserade standarder; den omständigheten att samma båt kan användas för charterverksamhet eller för fritidsbåttutbildning hindrar inte att den omfattas av denna lag när den släpps ut på marknaden för fritidsändamål,

3) *vattenskotrar* en farkost vars längd understiger 4 m med en förbränningsmotor med ett vattenjetaggregat som främsta drivkälla och som planerats för att framföras av en eller flera personer som sitter, står eller står på knä på farkosten,

4) *motor* alla förbränningsmotorer avsedda för framdrivning av fritidsbåtar och vattenskotrar som arbetar enligt ottoprincipen eller med kompressionständning, inbegripet tvåtakts eller fyrtakts inombordsmotorer och inombordsmotorer med drev med eller utan inbyggt avgassystem samt utombordsmotorer,

5) *utrustning* den utrustning som nämns i bilaga II till direktivet om fritidsbåtar och som släpps ut på marknaden separat och som är avsedd att installeras,

6) *delvis färdigställd fritidsbåt* en båt som består av ett skrov eller ett skrov och en eller flera komponenter,

7) *framdrivningssätt* den mekaniska metod genom vilken en båt eller vattenskotrar drivs, i synnerhet mekaniska drivsystem baserade på propellrar eller vattenjet,

8) *omfattande ombyggnad* sådan ombyggnad av en båt som

a) ändrar båtens framdrivningssätt,

b) innebär en omfattande motorförändring, eller

c) ändrar båten i sådan utsträckning att den bedöms vara en ny båt,

9) *omfattande motorförändringar* sådana ändringar i en motor som

a) kan leda till att avgaserna från motorn överstiger de gränsvärden som fastställs i bilaga I.B till direktivet om fritidsbåtar, med undantag för rutinmässigt byte av motordelar som inte ändrar sammansättningen på motorns avgaser, eller

b) ökar motorns nominella effekt med mer än 15 procent,

10) *produkter* fritidsbåtar, delvis färdigställda fritidsbåtar, vattenskotrar, motorer och utrustning som omfattas av denna lag samt dessutom båtar som genomgått omfattande ombyggnad och motorer som genomgått omfattande motorförändringar,

11) *harmoniserad standard* en standard som är upptagen i Europeiska unionens officiella tidning i förteckningen över harmoniserade standarder,

12) *tillverkare* varje fysisk eller juridisk person som planerar och tillverkar en produkt som omfattas av denna lag eller som låter planera eller tillverka en sådan produkt för att själv släppa ut den på marknaden,

13) *auktoriserad representant* en fysisk eller juridisk person som är etablerad i en medlemsstat i Europeiska unionen eller i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som erhållit skriftlig fullmakt av tillverkaren att handla på dennes vägnar beträffande frågor som rör förpliktelser enligt denna lag eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den,

14) *den som ansvarar för utsläppandet på marknaden* en fysisk eller juridisk person som släpper ut på marknaden eller tar i bruk en produkt som omfattas av denna lag.

3 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på

1) planering och byggande av,
a) fritidsbåtar och delvis färdigställda fritidsbåtar,

b) vattenskotrar, och

c) utrustning,

2) avgasutsläpp från,

a) motorer som är installerade eller särskilt avsedda att installeras i fritidsbåtar eller på vattenskotrar, och

b) motorer som är installerade i fritidsbåtar eller på vattenskotrar när de genomgått omfattande motorförändringar,

3) buller från,

a) fritidsbåtar som drivs av inombordsmotorer med drev utan inbyggt avgassystem eller inombordsmotorer,

b) fritidsbåtar som drivs av inombordsmotorer med drev utan inbyggt avgassystem eller inombordsmotorer och som genomgått omfattande ombyggnad och därefter släppts ut på marknaden inom fem år efter ombyggnaden,

c) vattenskotrar, och

d) utombordsmotorer och inombordsmotorer med drev med inbyggt avgassystem, avsedda att installeras i fritidsbåtar.

4 §

Undantag från tillämpningsområdet

Tillämpningsområdet för denna lag omfattar inte

1) planering och byggande av,

a) båtar avsedda endast för tävlingsbruk, inbegripet roddtävlingsbåtar och övningsroddbåtar som betecknas så av tillverkaren,

b) kanoter, kajaker, gondoler eller vattencyklar,

c) vindsurfingbrädor,

d) surfingbrädor eller motordrivna surfingbrädor,

e) veteranbåtar i original eller individuellt byggda kopior av veteranbåtar planerade före 1950, byggda huvudsakligen av ursprungligt material och betecknade som sådana av tillverkaren,

f) experimentbåtar, om de inte senare släpps ut på marknaden,

g) båtar byggda för privat eget bruk, förutsatt att de inte släpps ut på marknaden under en femårsperiod räknat från byggandet,

h) båtar som är särskilt avsedda för att ha besättning och befordra passagerare kommersiellt, om inte annat följer av 2 § 2 punkten, särskilt sådana båtar som avses i rådets direktiv 82/714/EEG om tekniska föreskrifter för fartyg i inlandssjöfart, oavsett antalet passagerare,

i) undervattensbåtar,

j) svävarer,

k) bärplansbåtar, eller

1) ångbåtar med yttre förbränning som drivs med kol, koks, ved, olja eller gas,

2) avgasutsläpp från,

a) motorer som är installerade i eller avsedda att installeras i båtar som avses i 1 a-, 1 f- eller 1 h—1 k-punkten,

b) originalexemplar och individuellt byggda kopior av gamla motorer, som är baserade på en konstruktion före 1950, som inte tillverkas i serier och som är installerade i sådana båtar som avses i 1 e- eller 1 g-punkten, eller

c) motorer byggda för privat eget bruk, förutsatt att de inte släpps ut på marknaden under en femårsperiod räknat från byggandet,

3) buller från båtar som avses i 1 a- eller 1 f—1 k-punkten.

5 §

Tillämpningsområdet för bestämmelser om marknadstillsyn

Bestämmelserna om marknadstillsyn tillämpas på de produkter som nämns i 3 §. Bestämmelserna om marknadstillsyn tillämpas dock inte på ovan avsedda produkter i det fall att produkten i fråga också omfattas av 4 § och således inte hör till denna lags tillämpningsområde.

2 kap.

Produkters överensstämmelse med kraven

6 §

Utsläppande på marknaden eller ibruktagande

En produkt får släppas ut på marknaden eller tas i bruk för avsett ändamål endast om den inte äventyrar säkerheten och hälsan för människor eller medför fara för egendom eller miljön när den är korrekt konstruerad, installerad och underhållen.

7 §

Krav i fråga om produkter

Produkter som skall släppas ut på marknaden eller tas i bruk skall uppfylla de väsentliga krav som avser människors säkerhet och hälsa samt miljöskydd och konsumentskydd som föreskrivs i bilaga I till direktivet om fritidsbåtar.

Sådana produkter som uppfyller kraven i de nationella bestämmelserna enligt de harmoniserade standarderna anses uppfylla kraven i bilaga I till direktivet om fritidsbåtar.

För genomförande av direktivet om fritidsbåtar kan genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om

1) de krav som skall ställas på produkter som skall förevisas,

2) utsläppandet på marknaden av delvis färdigställda fritidsbåtar, samt

3) utsläppandet på marknaden och ibruktagandet av enstaka utrustning och motorer.

8 §

Bedömning av överensstämmelse

Innan en produkt släpps ut på marknaden eller tas i bruk skall tillverkaren eller dennes auktoriserade representant se till att produkten genomgår en bedömning av överensstämmelse i syfte att säkerställa att produkten uppfyller de krav som föreskrivs i denna lag eller med stöd av den.

När det gäller bedömning som görs efter tillverkningen av fritidsbåtar och i de fall då varken tillverkaren eller dennes auktoriserade representant har sört för bedömningen skall bedömningen skötas av den fysiska eller juridiska person i en medlemsstat i Europeiska unionen eller i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som släpper ut fritidsbåten på marknaden eller tar den i bruk på eget ansvar.

För genomförande av direktivet om fritidsbåtar kan genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om bedömning av överensstämmelse enligt 1 och 2 mom.

9 §

CE-märkning

För påvisande av överensstämmelse med kraven skall följande produkter som släpps ut på marknaden eller tas i bruk vara försedda med CE-märkning enligt bilaga IV till direktivet om fritidsbåtar:

1) fritidsbåtar, vattenskotrar och utrustning som uppfyller de väsentliga kraven enligt bilaga I till direktivet om fritidsbåtar, och

2) utombordsmotorer och inombordsmotorer med drev med inbyggt avgassystem vilka uppfyller de väsentliga kraven enligt bilaga I.B och I.C till direktivet om fritidsbåtar.

CE-märkningen skall anbringas så att den framträder på ett synligt, lättösläsligt och outplånligt sätt på

1) fritidsbåtarna och vattenskottrarna enligt punkt 2.2 i bilaga I.A till direktivet om fritidsbåtar,

2) utrustningen eller dess förpackning, om CE-märkningen inte får plats på utrustningen, samt på

3) utombordsmotorerna och inombordsmotorerna med drev med avgassystem enligt punkt 1.1 i bilaga I.B till direktivet om fritidsbåtar.

CE-märkningen skall åtföljas av identifikationsnumret för det anmälda organ som ansvarar för genomförandet av de förfaranden som avses i bilagorna IX—XII och XVI till direktivet om fritidsbåtar.

En produkt får inte förses med sådana märkningar eller texter som till betydelse eller form lätt kan förväxlas med en CE-märkning eller som kan minska CE-märkningens synlighet och läslighet.

Om produkten omfattas av sådan annan lagstiftning där det finns bestämmelser om CE-märkning, skall märkningen visa att produkten också stämmer överens med dessa övriga bestämmelser.

10 §

Dokument som åtföljer produkter samt språket i dokument

Produkter som skall släppas ut på marknaden eller tas i bruk skall åtföljas av ägarens instruktionsbok och försäkran om överensstämmelse som bestäms i bilagorna I och XV till direktivet om fritidsbåtar.

För genomförande av direktivet om fritidsbåtar kan genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om dokument som skall åtfölja delvis färdigställda fritidsbåtar som släpps ut på marknaden samt enstaka utrustning och motor som släpps ut på marknaden eller tas i bruk.

Dokument som avses i denna paragraf skall vara avfattade på åtminstone finska och svenska.

11 §

Beslut att utse anmälda organ

Kommunikationsministeriet utser på ansökan de organ som har rätt att verka som anmälda organ vid bedömning av överensstämmelse som avses i 8 §. I ansökan skall sökanden lägga fram de uppgifter som ministeriet har begärt och som behövs för handläggningen av ansökan. Ett anmält organ kan utses för en bestämd tid eller tills vidare.

Organen skall vara myndigheter eller finska juridiska personer och uppfylla minimikriterierna enligt bilaga XIV till direktivet om fritidsbåtar. De organ som uppfyller de kriterier som föreskrivs i de tillämpliga harmoniserade standarderna skall anses uppfylla dessa minimikriterier.

12 §

Anmälda organs uppgifter

Anmälda organ skall utföra följande uppgifter enligt bilagorna VI, VII, IX—XII och XVI till direktivet om fritidsbåtar:

1) utfärda EG-typintyg,
2) övervaka att produkterna stämmer överens med typen enligt beskrivningen i EG-typintyget eller inspektera varje enskild produkt och utfärda intyg över överensstämmelse,

3) ansvara för godkännande, övervakning och återkallande av godkännande av tillverkarens kvalitetssystem, samt

4) delta i de provningar som tillverkaren utför eller låter utföra under planerings- och produktionsfasen.

Närmare bestämmelser om de anmälda organens uppgifter vid bedömning som görs efter tillverkningen av fritidsbåtar utfärdas genom förordning av statsrådet.

Ett anmält organ kan lägga ut delåtgärder inom utförandet av uppgifter som avses i denna paragraf på en underleverantör, om underleverantören uppfyller minimikriterierna enligt bilaga XIV till direktivet om fritidsbåtar för utseende av anmälda organ och utför uppgifterna enligt de krav som anges i denna lag eller med stöd av den. Det anmälda organet ansvarar för åtgärder som det lägger ut på en underleverantör.

13 §

Kraven på god förvaltning och tjänsteansvar

När anmälda organ utför offentliga förvaltningsuppgifter som avses i denna lag skall de iaktta förvaltningslagen (434/2003), språklagen (423/2003), lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

På den som är anställd hos ett anmält organ eller dennes underleverantör tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar när han eller hon utför uppgifter som avses i denna lag.

14 §

Tillsyn över anmälda organ och återkallande av beslut att utse ett anmält organ

Kommunikationsministeriet övervakar de anmälda organens verksamhet. Ministeriet har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna få för utförandet av tillsynsuppgifterna nödvändiga uppgifter om organens förvaltning och ekonomi,

personalens tekniska kompetens och av organen utförda bedömningar samt om bedömningsförfaranden enligt denna lag och om de intyg över överensstämmelse och de EG-typintyg som organen har utfärdat.

Ett anmält organ skall underrätta ministeriet om sådana förändringar i verksamheten som kan påverka förutsättningarna för organets verksamhet.

Ministeriet kan helt eller för viss tid återkalla sitt beslut att utse ett anmält organ, om organet inte längre uppfyller kriterierna enligt bilaga XIV till direktivet om fritidsbåtar eller om organet på ett väsentligt sätt handlar i strid med denna lag eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Ministeriet skall underrätta Europeiska gemenskapernas kommission och andra medlemsstater inom Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet om de anmälda organ som det har utsett och om återkallande av beslut att utse anmälda organ.

3 kap.

Bestämmelser om marknadstillsyn

15 §

Marknadstillsyn som utförs av Sjöfartsverket

Sjöfartsverket övervakar att produkterna överensstämmer med denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den när de första gången släpps ut på marknaden eller tas i bruk.

16 §

Skyldighet att informera om risker

Om tillverkaren, den auktoriserade representanten eller den som ansvarar för utsläppandet på marknaden får kännedom om eller utgående från de uppgifter som han eller hon förfogar över och med stöd av sin yrkesskicklighet borde kunna sluta sig till att en produkt kan äventyra säkerheten eller hälsan för människor eller medföra fara för egendom eller miljön, skall han eller hon

omedelbart underrätta Sjöfartsverket om saken. Tillverkaren, den auktoriserade representanten eller den som ansvarar för utsläppandet på marknaden skall samtidigt uppgive vilka åtgärder som han eller hon redan har vidtagit med tanke på faran.

Tillverkaren, den auktoriserade representanten eller den som ansvarar för utsläppandet på marknaden skall samarbeta med Sjöfartsverket för att avvärja faran när Sjöfartsverket ber om det.

17 §

Uppgifter som skall lämnas till konsumenterna

Tillverkaren, den auktoriserade representanten eller den som ansvarar för utsläppandet på marknaden skall i sin marknadsföring lämna konsumenter och personer som är jämförbara med konsumenter de uppgifter som behövs för att dessa skall kunna bedöma de faror som är förenade med produkter. Tillverkaren, den auktoriserade representanten eller den som ansvarar för utsläppandet på marknaden skall också säkerställa att uppgifterna lämnas till konsumenterna och personer som kan jämföras med konsumenter i en för dessa begriplig form. Sjöfartsverket kan kräva att tillverkaren, den auktoriserade representanten eller den som ansvarar för utsläppandet på marknaden på ett lämpligt sätt förser konsumenterna med bruksanvisningar, instruktioner, varningar och andra uppgifter som behövs med tanke på avvärjande eller förebyggande av faror som är förenade med en produkt.

18 §

Rätt till information

Tillverkaren, den auktoriserade representanten och den som ansvarar för utsläppandet på marknaden skall inom den tid som Sjöfartsverket bestämmer lämna myndigheten de uppgifter som behövs för tillsynen över efterlevnaden av lagen, särskilt till den del uppgifterna är nödvändiga för att

produkter skall kunna specificeras och vid behov spåras samt, i den utsträckning det behövs för tillsynen, på Sjöfartsverkets begäran visa upp sin bokföring och korrespondens samt sitt lager för granskning samt ge myndigheten den hjälp den härvid behöver.

19 §

Inspektionsrätt

Sjöfartsverket har rätt att få tillträde till ett område eller till en lokal eller ett annat utrymme, om detta behövs med tanke på den övervakning som avses i denna lag, samt att där utföra inspektioner och vidta andra åtgärder som övervakningen kräver. Inspektionsrätten utsträcker sig dock inte till utrymmen som omfattas av hemfriden.

20 §

Rätt att ta produkter för undersökning och provning

Sjöfartsverket har rätt att ta produkter för undersökning och provning, om det behövs med tanke på tillsynen över efterlevnaden av denna lag eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Sjöfartsverket kan anlita en utomstående sakkunnig vid undersökning och provning samt vid bedömningen av risker.

Om tillverkaren, den auktoriserade representanten eller den som ansvarar för utsläppandet på marknaden kräver det, skall en i 1 mom. avsedd produkt som tagits för undersökning och provning och som har skadats repareras eller, om det är inte möjligt, ersättas enligt gängse pris, om det inte framgår att produkten inte uppfyller kraven i denna lag eller i de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Om en produkt inte uppfyller kraven i denna lag eller i de bestämmelser som utfärdats med stöd av den, får Sjöfartsverket ålägga tillverkaren, den auktoriserade representanten eller den som ansvarar för utsläppandet på marknaden att ersätta de oundgängliga och nödvändiga kostnaderna

för anskaffning, undersökning och provning. De kostnader som ersätts skall dock stå i rimlig proportion till tillsynsåtgärderna och förseelsens art.

Tagandet för undersökning och provning får dock inte utsträckas till utrymmen som omfattas av hemfriden.

21 §

Krav på utomstående sakkunniga

Utomstående sakkunniga som utför undersökningar och provningar samt bedömningar av risker för myndighetstillsyn enligt denna lag skall ha den sakkunskap och kompetens som behövs för dessa uppgifter. På sådana utomstående sakkunniga tillämpas vad som i förvaltningslagen bestäms om jäv för tjänsteman.

22 §

Åläggande att korrigera brist

Om Sjöfartsverket vid tillsyn konstaterar att produkten, dokument gällande den eller uppgifterna om den inte överensstämmer med denna lag eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den, kan Sjöfartsverket bestämma att tillverkaren, den auktoriserade representanten eller den som ansvarar för utsläppandet på marknaden skall korrigera bristen inom en tid som Sjöfartsverket utsätter.

23 §

Åläggande om åtgärder för avvärjande, förebyggande eller minskning av fara

Om den fara för människors säkerhet eller hälsa, egendom eller miljön som är förenad med en produkt på ett effektivt sätt kan avvärjas eller förebyggas eller dess omfattning avsevärt minskas genom korrigerings-, rättelse- eller informationsåtgärder, kan Sjöfartsverket bestämma att tillverkaren, den auktoriserade representanten eller den som ansvarar för utsläppandet på marknaden skall vidta dylika

åtgärder inom en tid som Sjöfartsverket utsätter och på det sätt som Sjöfartsverket bestämmer.

Sjöfartsverket kan också bestämma att en försummad åtgärd vidtas på den försumliges bekostnad eller att verksamheten avbryts eller förbjuds för tillverkaren, den auktoriserade representanten eller den som ansvarar för utsläppandet på marknaden.

24 §

Förbud mot tillverkning, import, utsläppande på marknaden och ibruktagande

Om en produkt är farlig för människors säkerhet eller hälsa, egendom eller miljön eller produkten, dokument gällande den eller uppgifterna om den inte överensstämmer med denna lag eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den, kan Sjöfartsverket förbjuda tillverkaren, den auktoriserade representanten eller den som ansvarar för utsläppandet på marknaden att tillverka, importera, släppa ut på marknaden eller ta i bruk produkten. Sjöfartsverket kan samtidigt ålägga tillverkaren, den auktoriserade representanten eller den som ansvarar för utsläppandet på marknaden att effektivt och omedelbart dra tillbaka från marknaden de farliga produkterna eller de produkterna som inte stämmer överens med bestämmelserna.

Tillverkaren, den auktoriserade representanten eller den som ansvarar för utsläppandet på marknaden är skyldig att för Sjöfartsverket inom den tid som Sjöfartsverket utsatt lägga fram en utredning om hur han har verkställt det åläggande, som ansluter sig till förbudet enligt denna paragraf, om att dra tillbaka produkterna från marknaden.

25 §

Temporärt förbud mot tillverkning, import, utsläppande på marknaden och ibruktagande

Sjöfartsverket kan temporärt meddela ett förbud enligt 24 §, om det är uppenbart att produkten kan medföra fara för människors säkerhet eller hälsa, egendom eller miljön eller produkten, dokument gällande den eller

uppgifterna om den inte överensstämmer med denna lag eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Det temporära förbudet är i kraft till dess att slutgiltigt beslut i saken har fattats med stöd av nämnda paragraf. Sjöfartsverket kan meddela ett temporärt förbud samtidigt med ett åläggande om korrigerings- eller rättelseåtgärd enligt 22 eller 23 § eller bestämma att verksamheten avbryts. Förbudet är då i kraft den tid som satts ut för korrigerings- eller rättelseåtgärden.

När ett temporärt förbud har meddelats skall frågan om att meddela förbud enligt 24 § avgöras så snart som möjligt.

26 §

Åläggande om att en produkt skall förstöras

Om de förbud och ålägganden som avses i 23—25 § inte kan anses tillräckliga, kan Sjöfartsverket bestämma att en produkt som tillverkaren, den auktoriserade representanten eller den som ansvarar för utsläppandet på marknaden har i sin besittning eller en produkt som med stöd av 27 § lämnats tillbaka till tillverkaren, den auktoriserade representanten eller den som ansvarar för utsläppandet på marknaden skall förstöras eller, om detta inte anses ändamålsenligt, besluta om andra åtgärder beträffande produkten.

27 §

Åläggande om reparation eller byte av en produkt eller om hävning av köp

Då Sjöfartsverket med stöd av 24 § har meddelat ett förbud beträffande en produkt, kan Sjöfartsverket ålägga tillverkaren, den auktoriserade representanten eller den som ansvarar för utsläppandet på marknaden att i fråga om sådana produkter som redan släppts ut på marknaden eller tagits i bruk vidta åtgärder genom vilka den fara som hänför sig till produkten kan avväjas och produktens innehavarens rättsliga ställning tryggas.

Genom ett åläggande enligt 1 mom. kan tillverkaren, den auktoriserade representanten

eller den som ansvarar för utsläppandet på marknaden förpliktas att

1) reparera produkten så att den fara som föranleds av ett fel eller en brist i dess konstruktion eller sammansättning eller av att osanna, vilseledande eller bristfälliga uppgifter lämnats om den avvärjs (*reparation*),

2) återta en produkt som kan äventyra säkerheten och hälsan för människor eller medföra fara för egendom eller miljö samt i stället ge en likadan eller likartad ofarlig produkt (*byte*), eller

3) häva köpet (*hävning av köp*).

Sjöfartsverket kan meddela ett åläggande enligt 1 mom. även när ett förbud som avses i 24 § inte kan meddelas på grund av att produkterna i fråga inte längre finns hos tillverkaren, den auktoriserade representanten eller den som ansvarar för utsläppandet på marknaden, och när det finns vägande skäl att meddela åläggandet.

28 §

Åläggande att lämna information

Om Sjöfartsverket har meddelat ett förbud enligt 24 eller 25 § eller ett åläggande enligt 27 §, kan Sjöfartsverket inom den tid och på det sätt som Sjöfartsverket bestämmer förelägga tillverkaren, den auktoriserade representanten eller den som ansvarar för utsläppandet på marknaden att informera om förbudet eller åläggandet samt den risk som är förenad med produkten eller användningen av den. Ett åläggande att lämna information kan meddelas även när ett förbud som avses i 24 § inte kan meddelas på grund av att produkterna i fråga inte längre finns hos tillverkaren, den auktoriserade representanten eller den som ansvarar för utsläppandet på marknaden, och när det finns vägande skäl att meddela ett åläggande att lämna information.

29 §

Åtgärder gällande farlig produkt eller produkt som inte överensstämmer med kraven och som har försetts med CE-märkning

Om Sjöfartsverket konstaterar att en produkt som har försetts med CE-märkning, när den är korrekt konstruerad, tillverkad, i förekommande fall installerad, underhållen och används på avsett sätt, kan äventyra män-niskors säkerhet eller hälsa, egendom eller miljön skall Sjöfartsverket vidta nödvändiga åtgärder som avses i 24 och 25 § för att dra tillbaka sådana produkter från marknaden eller förbjuda eller begränsa att de släpps ut på marknaden och tas i bruk. Sjöfartsverket skall omedelbart underrätta Europeiska gemenskapernas kommission om sina åtgärder och ange motiven till dem.

Om en produkt, som har försetts med CE-märkning, inte stämmer överens med kraven, skall Sjöfartsverket vidta åtgärder gentemot tillverkaren, den auktoriserade representanten eller den som ansvarar för utsläppandet på marknaden och som har utfört CE-märkningen. Sjöfartsverket skall omedelbart underrätta Europeiska gemenskapernas kommission samt andra stater som hör till Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet om sina åtgärder och ange motiven till dem.

30 §

Åtgärder gällande felaktig CE-märkning

Om CE-märkningen har utförts på ett felaktigt sätt är tillverkaren, den auktoriserade representanten eller den som ansvarar för utsläppandet på marknaden skyldig att vidta åtgärder för att få CE-märkningen att stämma överens med de bestämmelser som gäller märkningen på det sätt som Sjöfartsverket ålägger.

Om den skyldighet som avses i 1 mom. inte fullgörs, skall Sjöfartsverket vidta nödvändiga åtgärder som avses i 29 §.

31 §

Vite

Ett förbud eller åläggande som Sjöfartsverket har meddelat med stöd av denna lag skall förenas med vite, om detta inte av särskilda skäl är obehövligt.

Sjöfartsverket kan förena lämnandet av

uppgifter enligt 17 § samt den skyldighet att lämna uppgifter och visa upp handlingar samt lager som anges i 18 § med vite.

Vite som avses i 1 och 2 mom. döms ut av förvaltningsdomstolen på ansökan av Sjöfartsverket.

I fråga om vite, tvångsutförande och avbrytande tillämpas i övrigt viteslagen (1113/1990).

32 §

Tillsynsavgifter

Sjöfartsverket kan bestämma att tillverkaren, den auktoriserade representanten eller den som ansvarar för utsläppandet på marknaden skall betala Sjöfartsverket en avgift enligt det självkostnadsvärde som avses i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) för de inspektioner som är nödvändiga efter det att Sjöfartsverket har vidtagit tillsynsåtgärder som avses i 22—30 §. Närmare bestämmelser om avgiften utfärdas genom förordning av kommunikationsministeriet.

4 kap.

Särskilda bestämmelser

33 §

Erhållande av information av en annan myndighet och utlämnande av sekretessbelagda uppgifter

Sjöfartsverket och tullmyndigheten har utan hinder av bestämmelserna om sekretess i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet rätt att av andra myndigheter få sådana uppgifter som behövs för tillsyn enligt denna lag.

Utan hinder av bestämmelserna om sekretess i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet får upplysningar som erhållits vid utförandet av uppgifter enligt denna lag och som omfattas av sekretess lämnas ut till

1) åklagaren, polisen, och gränsbevakningsväsendet

tullmyndigheten för förebyggande eller utredning av brott,

2) miljövårds- och konsumentskyddsmyndigheterna i sådana fall då den handling som överläts innehåller sådana upplysningar som myndigheten behöver för att utföra sina uppgifter, och till

3) behöriga utländska myndigheter och internationella organ för uppfyllande av sådana förpliktelser som grundar sig på Europeiska gemenskapens direktiv eller internationella avtal som är bindande för Finland.

34 §

Utlämnande av uppgifter av anmälda organ

Anmälda organ skall utan hinder av bestämmelserna om sekretess i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet lämna

1) andra anmälda organ som avses i denna lag och anmälda organ som utsetts av en annan medlemsstat i Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet sådana uppgifter som behövs för organens samarbete, och

2) Sjöfartsverket sådana uppgifter som behövs för tillsynen enligt denna lag.

35 §

Allmän styrning och tillsyn

Den allmänna styrningen och utvecklingen för att uppnå syftet med denna lag ankommer på kommunikationsministeriet.

Sjöfartsverket övervakar efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser, föreskrifter och beslut som utfärdats med stöd av den.

Tullmyndigheten övervakar efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser, föreskrifter och beslut som utfärdats med stöd av den vid import av produkter från länder utanför Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

36 §

Handräckning

Polisen skall lämna Sjöfartsverket och tullmyndigheten handräckning vid utförandet av uppgifter som föreskrivs i denna lag eller med stöd av den. För att handräckning skall lämnas förutsätts det att Sjöfartsverket eller tullmyndigheten hindras i sin tjänsteutövning.

37 §

Ändringssökande

Ett beslut som Sjöfartsverket har fattat med stöd av 22—30 § skall iakttas trots att det överklagats, om inte besvärmyndigheten beslutar något annat.

Ändring i ett avgiftsbeslut som Sjöfartsverket har fattat med stöd av 32 § får sökas på det sätt som föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten.

I övrigt gäller i fråga om sökande av ändring förvaltningsprocesslagen (586/1996).

38 §

Rättelseförfarande och ändringssökande i fråga om beslut av anmälda organ

I beslut som anmälda organ fattat om intyg över överensstämmelse, EG-typintyg eller bedömning av kvalitetssystem får ändring inte sökas genom besvär. Rättelse i beslut av ett organ får sökas hos Sjöfartsverket inom 30 dagar efter delfåendet. Till beslutet skall fogas anvisning om rättelseyrkande.

I ett beslut som Sjöfartsverkets har givit i ett rättelseförfarande får ändring sökas på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

39 §

Straffbestämmelse

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) släpper ut en produkt på marknaden eller tar i bruk en produkt i strid med 6 eller 9 § eller i strid med 7, 8 eller 10 § eller bestämmelser som utfärdats med stöd av dem,

2) försummar skyldigheten enligt 16 eller 17 §, eller

3) bryter mot ett förbud eller åläggande som avses i 22—30 §,

skall, om inte strängare straff för gärningen bestäms på något annat ställe i lag, för *brott mot lagen om säkerhet och utsläppskrav i fråga om vissa fritidsbåtar* dömas till böter.

Den som bryter mot ett förbud eller ett åläggande som har meddelats med stöd av 22—30 § och som har förenats med vite, kan lämnas obestraftad för samma gärning.

40 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Genom denna lag upphävs handels- och industriministeriets beslut av den 30 mars 1973 om motorbåtars ljudnivå (308/1973) samt förordningen av den 20 juni 1996 om fritidsbåtars säkerhet (464/1996).

41 §

Övergångsbestämmelse

Utan hinder av denna lag godkänns dock för utsläppande på marknaden och ibruktagande

1) till och med den 31 december 2005 fritidsbåtar, delvis färdigställda fritidsbåtar och utrustning som uppfyller kraven enligt sjötrafiklagen (463/1996) och förordningen om fritidsbåtars säkerhet samt vattenskotrar som uppfyller kraven enligt sjötrafiklagen,

2) till och med den 31 december 2005 dieselmotorer och fyrtakts bensenmotorer som uppfyller kraven enligt sjötrafiklagen och handels- och industriministeriets beslut om motorbåtars ljudnivå, samt

3) till och med den 31 december 2006 tvåtakts bensenmotorer som uppfyller kraven enligt sjötrafiklagen och handels- och industriministeriets beslut om motorbåtars ljudnivå.

2.

Lag**om ändring av sjötrafiklagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i sjötrafiklagen av den 20 juni 1996 (463/1996) 10 § och
fogas till 2 § ett nytt 3 mom. som följer:

2 §

utsläppskrav i fråga om vissa fritidsbåtar
 (/).

Tillämpningsområde

Denna lag träder i kraft den 20 .

Denna lag tillämpas på fritidsbåtar och
 vattenskotrar till den del det inte bestäms
 särskilt om dem i lagen om säkerhet och

Bestämmelser som utfärdats med stöd av
 den upphävda 10 § fortsätter att gälla
 tillsvidare.

Helsingfors den 21 april 2005

Republikens President**TARJA HALONEN**

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

Lag**om ändring av sjötrafiklagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i sjötrafiklagen av den 20 juni 1996 (463/1996) 10 § och
fogas till 2 § ett nytt 3 mom. som följer:

Gällande lydelse

2 §

Tillämpningsområde

10 §

*Förbud och begränsningar som gäller
import, tillverkning, marknadsföring och
användnings av farkoster*

Om det finns grundad anledning att
misstänka att en farkost eller dess motor,
utrustning eller tillbehör kan äventyra
personers, föremåls eller miljöns säkerhet
eller hälsan har statsrådet efter att ha hört
tillverkaren eller importören rätt att
förbjuda eller begränsa importen,
tillverkningen, marknadsföringen och
användningen av farkosten, motorn,
utrustningen eller tillbehöret.

Genom förordning stadgas närmare om
det förfarande som iakttas när beslut om
förbud och begränsningar fattas.

Föreslagen lydelse

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på fritidsbåtar och
vattenskotrar till den del det inte bestäms
särskilt om dem i lagen om säkerhet och
utsläppskrav i fråga om vissa fritidsbåtar
(/).

(upphävs)

Denna lag träder i kraft den 20 .
Bestämmelser som utfärdats med stöd av
den upphävda 10 § fortsätter att gälla
tillsvidare.

Statsrådets förordning

om säkerhet och buller i fråga om fritidsbåtar och vattenskotrar samt om buller och avgasutsläpp från motorer som installeras i fritidsbåtar och på vattenskotrar

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, föreskrivs med stöd av lagen den om säkerhet och krav på utsläpp i fråga om vissa fritidsbåtar (/):

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Definitioner

I denna förordning avses med

- 1) *konstruktionskategori* en anspråksnivå som bestämts enligt fritidsbåtens driftförhållanden,
- 2) *modul* ett förfarande för bedömning av överensstämmelse.

2 kap.

Krav i fråga om produkter

2 §

Förevisande

En produkt som inte uppfyller kraven enligt lagen om säkerhet och krav på utsläpp i fråga om vissa fritidsbåtar (/) får förevisas på utställningar, handelsmässor eller demonstration, om det därvid klart anges att den inte får släppas ut på marknaden eller tas i bruk förrän den uppfyller kraven.

3 §

Delvis färdigställda fritidsbåtar

Delvis färdigställda fritidsbåtar får släppas ut på marknaden, om tillverkaren, den auktoriserade representanten eller den som ansvarar för utsläppandet på marknaden, i enlighet med punkt a i bilaga III till direktivet om fritidsbåtar försäkrar att de är avsedda att färdigställas av andra.

4 §

Enstaka utrustning

En utrustning som har den CE-märkning som avses i bilaga IV till direktivet om fritidsbåtar och som åtföljs av en skriftlig försäkran om överensstämmelse enligt bilaga XV till direktivet om fritidsbåtar får släppas ut på marknaden eller tas i bruk när den är avsedd att ingå i fritidsbåtar i enlighet med den försäkran som avses i punkt b i bilaga III till direktivet om fritidsbåtar och som ges av tillverkaren, dennes auktoriserade representant eller, i fråga om import från tredje land, av den som släpper ut utrustningen på marknaden.

5 §

Enstaka motor

Inombordsmotorer, inombordsmotorer med drev utan inbyggt avgassystem, motorer som är typgodkända enligt direktiv 97/68/EG och som överensstämmer med steg II i enlighet med punkt 4.2.3 i bilaga I till det nämnda direktivet, och motorer som är typgodkända enligt direktiv 88/77/EEG får släppas ut på marknaden eller tas i bruk, om tillverkaren eller den auktoriserade representanten ger en försäkran enligt punkt 3 i bilaga XV om att motorn, om den installeras i en fritidsbåt eller på en vattenskoter enligt tillverkarens anvisningar, kommer att uppfylla de krav som enligt direktivet om fritidsbåtar uppställs för avgasutsläpp.

3 kap.

Bedömning av överensstämmelse

6 §

Bedömning av överensstämmelse när det gäller planering och byggande.

Innan de produkter som nämns i 3 § 1 punkten i lagen om säkerhet och krav på utsläpp i fråga om vissa fritidsbåtar tillverkas och släpps ut på marknaden skall tillverkaren eller dennes auktoriserade representant tillämpa följande förfarande för konstruktionskategorierna A, B, C och D enligt punkt 1 i bilaga I.A till direktivet om fritidsbåtar:

1) på fritidsbåtar av kategorierna A och B

a) med en skrovlängd på minst 2,5 och understigande 12 m utförs den interna tillverkningskontroll med provningar (modul Aa) som avses i bilaga VI till direktivet om fritidsbåtar, den EG-typkontroll (modul B) som beskrivs i bilaga VII, kompletterad med den typöverensstämmelse (modul C) som avses i bilaga VIII, eller någon av följande moduler eller modulkombinationer: B + D (bilaga IX, kvalitetssäkring av tillverkaren), B + E (bilaga XVI, kvalitetssäkring av produkter), B + F (bilaga X,

produktverifikation), G (bilaga XI, verifikation av enstaka objekt) eller H (bilaga XII, fullständig kvalitetssäkring),

b) med en skrovlängd på 12-24 m utförs den EG-typkontroll (modul B) som avses i bilaga VII till direktivet om fritidsbåtar, kompletterad med den typöverensstämmelse (modul C) som avses i bilaga VIII, eller någon av följande moduler eller modulkombinationer: B + D, B + E, B + F, G eller H,

2) på fritidsbåtar av kategori C

a) med en skrovlängd på minst 2,5 och understigande 12 m utförs, om harmoniserade standarder i anslutning till punkterna 3.2 och 3.3 i bilaga I.A till direktivet om fritidsbåtar iakttas, den interna tillverkningskontroll (modul A) som avses i bilaga V, den interna tillverkningskontroll med provningar (modul Aa) som avses i bilaga VI, den EG-typkontroll (modul B) som beskrivs i bilaga VII, kompletterad med den typöverensstämmelse (modul C) som avses i bilaga VIII, eller någon av följande moduler eller modulkombinationer: B + D, B + E, B + F, G eller H; om inte harmoniserade standarder i anslutning till punkterna 3.2 och 3.3 i bilaga I.A iakttas, utförs den interna tillverkningskontroll med provningar (modul Aa) som avses i bilaga VI, den EG-typkontroll (modul B) som beskrivs i bilaga VII, kompletterad med den typöverensstämmelse (modul C) som avses i bilaga VIII, eller någon av följande moduler eller modulkombinationer: B + D, B + E, B + F, G eller H,

b) med en skrovlängd på 12-24 m utförs den EG-typkontroll (modul B) som avses i bilaga VII till direktivet om fritidsbåtar, kompletterad med den typöverensstämmelse (modul C) som avses i bilaga VIII, eller någon av följande moduler eller modulkombinationer: B + D, B + E, B + F, G eller H, samt

3) på fritidsbåtar av kategori D med en skrovlängd på 2,5-24 m utförs den interna tillverkningskontroll (modul A) som avses i bilaga V till direktivet om fritidsbåtar, den interna tillverkningskontroll med provningar (modul Aa) som avses i bilaga VI, den EG-typkontroll (modul B) som beskrivs i bilaga VII, kompletterad med den

typöverensstämmelse (modul C) som avses i bilaga VIII, eller någon av följande moduler eller modulkombinationer: B + D, B + E, B + F, G eller H.

På vattenskotrar utförs den interna tillverkningskontroll (modul A) som avses i bilaga V till direktivet om fritidsbåtar, den interna tillverkningskontroll med provningar (modul Aa) som avses i bilaga VI, den EG-typkontroll (modul B) som beskrivs i bilaga VII, kompletterad med den typöverensstämmelse (modul C) som avses i bilaga VIII, eller någon av följande moduler eller modulkombinationer: B + D, B + E, B + F, G eller H.

På utrustning utförs bedömningar som består av någon av följande moduler eller modulkombinationer: B + C, B + D, B + F, G eller H.

7 §

Bedömning av överensstämmelse efter tillverkningen av fritidsbåtar

Varje fysisk eller juridisk person som i enlighet med 8 § 2 mom. i lagen om säkerhet och krav på utsläpp i fråga om vissa fritidsbåtar övertar ansvaret för bedömningen efter tillverkningen av fritidsbåtar skall till ett anmält organ lämna in en ansökan om rapport efter tillverkning. Personen i fråga skall tillställa det anmälda organet alla tillgängliga dokument och all tillgänglig teknisk dokumentation som rör det tillfälle då produkten för första gången släpptes ut på marknaden i ursprungslandet.

Det anmälda organet skall undersöka den enskilda produkten och göra beräkningar och andra bedömningar för att garantera överensstämmelse med relevanta krav enligt direktivet. Det anmälda organet skall upprätta en rapport om överensstämmelse utifrån den bedömning som gjorts samt informera den som släpper ut produkten på marknaden eller tar den i bruk om dennes skyldigheter.

Den som släpper ut produkten på marknaden eller tar den i bruk skall upprätta en försäkran om överensstämmelse enligt bilaga XV till direktivet om fritidsbåtar och sörja för att produkten förses med CE-

märkning samt identifikationsnumret för det anmälda organet. Den tillverkarskyt som beskrivs i punkt 2.2 i bilaga I skall innehålla orden "Intyg efter tillverkning".

8 §

Bedömning av överensstämmelse när det gäller avgasutsläpp

Innan de produkter som nämns i 3 § 2 punkten i lagen om säkerhet och krav på utsläpp i fråga om vissa fritidsbåtar tillverkas och släpps ut på marknaden skall tillverkaren eller dennes auktoriserade representant utföra den EG-typkontroll som beskrivs i bilaga VII till direktivet om fritidsbåtar (modul B), kompletterad med den typöverensstämmelse (modul C) som avses i bilaga VIII, eller någon av följande moduler eller modulkombinationer: B + D, B + E, B + F, G eller H.

9 §

Bedömning av överensstämmelse när det gäller buller

Innan de produkter som nämns i 3 § 3 a- och 3 b-punkten i lagen om säkerhet och krav på utsläpp i fråga om vissa fritidsbåtar släpps ut på marknaden eller tas i bruk skall tillverkaren eller dennes auktoriserade representant tillämpa följande förfarande:

1) om provningar genomförs med hjälp av den harmoniserade standarden för bullermätning (EN ISO 14509) utförs den interna tillverkningskontroll med provningar (modul Aa) som avses i bilaga VI till direktivet om fritidsbåtar, den verifikation av enstaka objekt (modul G) som avses i bilaga XI eller den fullständiga kvalitetssäkring (modul H) som avses i bilaga XII,

2) om froudetalet och metoden för att mäta förhållandet mellan motoreffekt och displacement används vid bedömningen utförs den interna tillverkningskontroll (modul A) som avses i bilaga V till direktivet om fritidsbåtar, den interna tillverkningskontroll med provningar (modul Aa) som avses i bilaga VI, den verifikation

av enskilda objekt (modul G) som avses i bilaga XI eller den fullständiga kvalitetssäkring (modul H) som avses i bilaga XII, eller

3) om certifierade båtdata, framtagna i enlighet med 1 punkten, används vid bedömningen, utförs den interna tillverkningskontroll (modul A) som avses i bilaga V till direktivet om fritidsbåtar, den interna tillverkningskontroll med provningar (modul Aa) som avses i bilaga VI, den verifikation av enskilda objekt (modul G) som avses i bilaga XI eller den fullständiga kvalitetssäkring (modul H) som avses i bilaga XII.

I fråga om produkter som avses i 3 § 3 c- och 3 d-punkten skall tillverkaren eller dennes auktoriserade representant tillämpa den interna tillverkningskontroll med provningar (modul Aa) som avses i bilaga VI till direktivet om fritidsbåtar, eller bedömning enligt modul G eller H.

10 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 20 .
